

BLOKTIJD

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Steps? Steps!

Rechten leren lezen
Wijnen, wijnen, wijnen
Schaam u, tomatino!

PFK: "We hebben gestemd om
onszelf te ontbinden"

Colofon

Oplage

3500 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailleur

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Hannes Blockx <3

Chef IT

Felix Capon

Redacteuren

Anais "Joegoslavië" Vanassche, Collin "Denemarken" Cardon, Daan Heynderickx, Dries "Frankrijk" van Dort, Dries "Neutraal Moresnet" Blontrock, Ewout "Donbas, de Krim of Rusland hij weet niet wat erger is" Vancraeynest, Felix "Zweden" Capon, Hannah "Kosovo" Boen, Jan Emiel "Duitse Democratische Republiek" Cordeels, Kato "Liechtenstein" Vanhaecke, Keanu "Noorwegen" Colpaert, Lies "Koninkrijk Sardinië" De Middelée, Lotte "Spanje" Tossyn, Nette "IJsland" De Schrijver, Nina "San Marino (voor Flo Rida)" De Neve, Odile "Australië" De Vos, Pieter "Tjecho-Slowaakse Socialistische Republiek" Beirens, Robin "Ierland" van Damme, Sander "Duitsland" Muylaert, Thomas "Slowakije" De Paepe, Yumi "Montenegro" Demeyere

Medewerkers

Ayala "Italië" Ista, Bjarni "Oostenrijk-Hongarije" Vanhoutte, Gilles "West-Duitsland" Vande Velde, Ilbe Braeckman, Laura "Nederland" Vanassche

Beeld

Collin Cardon, Gloria "Polen" Khetchoumian, Hanne "Slovenië" Thiessen, Hannes "Vaticaanstad" Blockx, Kato Vanhaecke, Odile De Vos, Pieter Beirens, Thomas "Moldavië" De Paepe, Yanne "Verenigd Koninkrijk" De Frenne

Eindredactie

Dries Blontrock, Dries Van Dort, Ewout Vancraeynest, Felix Capon, Hanne Thiessen, Hannes Blockx, Jan Emiel Cordeels, Judith "Palestina" Lambert, Kato Vanhaecke, Keanu Colpaert, Laura Vanassche, Lies De Middelée, Lotte Tossyn, Nathan Laroy, Nathan "Zwitserland" Laroy, Nette De Schrijver, Nina De Neve, Pieter Beirens, Rex "België" Verdonck, Robin van Damme, Thomas De Paepe, Yanne De Frenne

Cover

Hannes Blockx

Blaffende bladen bijten maar heel zachtjes

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Lees en huiver, geachte lezer. Het is het seizoen van de rollende koppen. Niet alleen **Wouter Beke** neemt op hoogst serene wijze afscheid, het is tevens de laatste keer dat mijn woorden deze bladzijde zullen sieren. Wees gerust, ik zal er geen wansmakelijke oranje sweater of duidelijk verveelde dochter bijslepen. Ik zal me beperken tot enkele pedante opmerkingen en wat pretentius Latijn.

Dit is de laatste, gedrukte *Schamper* van dit academiejaar. Ik geef u even tijd om te bekomen van de ontreddering die over u heen walst. Treur echter niet, volgend jaar

zet een nieuwe kernredactie – inclusief nieuwe hoofdredacteur – het goede werk gewoon verder. Vanaf dan zal **Pieter Beirens'** stralende glimlach rechts boven deze rubriek prijken.

Het afgelopen academiejaar was – om het in LinkedIn-termen te zeggen – een wild avontuur. Ik ben dan ook zeer dankbaar voor deze opportuniteit. De redactie kon na bijna 2 jaar in corona-omstandigheden eindelijk weer omschakelen naar de werking van voor het virus toesloeg. Het was even wennen, zowel voor de veteranen – en dinosaurussen zoals ondergetekende – als voor de nieuwere leden.

Maar goed, een wild avontuur dus, en soms op onverwachte manieren. Een grappig bedoelde covershoot bijvoorbeeld duidelijk in het verkeerde keelgat en veroorzaakte per ongeluk een ware kunsthistorische discussie binnen de UGent-gemeenschap. Andere topers die regelmatig de revue passeerden, waren verenigingen, instellingen of mensen die bang waren om ons te

woord te staan uit angst dat we hen bewust in een slecht daglicht zouden stellen. We kunnen die mensen geruststellen: wij zijn geen gewetenloze persmuskieten

die u koste wat het kost aan de schandpaal willen nagelen. Blaffende bladen bijten maar heel zachtjes. Wees niet zo bang van ons, je overleeft het heus wel.

Rest mij nog te overlopen waarover zoal in deze editie te lezen valt: analfabete rechtenstudenten, wederom een hersenkrakende crypto, een samenvatting van de thesissen van Schamperedacteurs, en iets over *tiny desk concerts*.

Vaarwel *et ceterum censeo Carthaginem esse delendam*.

“
Wij zijn geen
gewetenloze
persmuskieten

Onderwijs

Studentenevenementen & Dagelijkse Restkost 4.

Crème de la crème 5.

Het PFK: "We hebben gestemd om onszelf te ontbinden" 7.

Gezocht: konventsvoorzitter 8.

Wat na de stuververkiezingen? 9.

New Institutional Economics 10.

Schamper Times 11.

(U)Gen(t)derinclusief 12.

Deel een step 14.

Kruiswoordraadsel 16.

Nettes Crypto 17.

Rechten leren lezen 18.

Middenpagina 20.

Wetenschap

22. Wetenschapskort

23. Lofi: ouderwets is hip

24. Schamperthesissen

27. "Sommige mensen denken dat we een acteeropleiding zijn"

28. Kurken trekken zonder kurkentrekker

Cultuur

Recensie: Wheel of Fortune and Fantasy (2021) 30.

Tiny Desk: het grote succes 31.

Herinneringen aan Westkapelle 32.

Ode aan de angst 33.

Waarom de Overpoort de Overpoort is 34.

Discriminatie in de chipswereld 35.

Een flinterdunne duiding van #MeToo 36.

Tiny Desk (Home) Concerts

mehro: Tiny Desk
(Home) Concert
76K views · 2 weeks ago

Satire

38. Apartheid in de bib

39. Strip & Geweldige verkiezingsresultaten

DOOR LOTTE TOSSYN

schamper.be

CREMERIE GÉRARD

Een ijsjeszaak die veel Gentenaren vaak aanraden, is **Cremerie Gérard**. De selectie van ijsjes is groter dan bij Nonno en Coco, maar staat relatief vast. We proefden er voor u het speculoosijs en het gezoutenkaramelijs. Deze twee ijsjes stelden zeker niet teleur. Qua mondgevoel waren ze boterzacht, waarbij de melk in het ijs echt wel ten goede benut werd om een volle ervaring te creëren. De smaak van de gezouten karamel stelde zeker niet teleur, en de bol ijs zat vol heerlijke karamelstrepen. Het speculoosijs kon nog beter, daar het om de een of andere vreemde reden niet meteen naar speculoos smaakte, maar eerder naar kauwgom. Pas later in de smaakervaring kwam de speculoos op de voorgrond, die dan wel perfect mengde met de textuur van het ijs.

NONNO

Na extreem hoge verwachtingen – door overmatig en weinig subtiel opgehemeld te worden door verschillende Schamperleden – was **Nonno** aan de beurt. Het aanstekelijke enthousiasme van de eigenaar en jobstudenten maakte de dag meteen goed. Dat proef je trouwens ook, want na één hap van het passievruchtenijs waant men zich op een tropisch eiland. Het ijs had effectief de smaak van passievrucht en niet een chemisch afkooksel van wat waarschijnlijk ooit een vrucht moet geweest zijn. Tot slot moet ook nog bemerkt worden dat de selectie van ijsjes continu verandert waardoor je nooit exact weet wat het assortiment zal zijn en je iedere keer weer verrast wordt met gekke en inventieve smaken.

COCO

De derde stop was **Coco**, in de Walpoortstraat. De Amerikaanse vibes waren even prominent aanwezig als de vibe van de ijschepper van dienst. 'Peanut Butter Jelly'-ijs had de smeuge textuur van smeerboter en was net iets minder zoet dan verwacht – gegeven Amerikaanse standaarden voor suikergehaltes. De smaak zelf zat goed, hoewel er net iets meer *jelly* in had gemogen. Deze aparte ijsjessmaak is de perfecte bestelling voor een vochtige, middelmatige lentedag. Erg verfrissend is het namelijk niet. Het krokantgehalte van het hoorntje kon ermee door, maar het was net iets te schuimig om de titel 'perfectly crisp' te verdienen.

BINNENKORT BIJ NTGENT

© Michiel Devijver

FEROX TERROR AT ITS BEST! TEMPUS

18-29/05
NTGENT ARCA

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

NTGent

STUDENTENTARIEF:
SLECHTS €15

Het PFK: “We hebben gestemd om onszelf te ontbinden”

DOOR JAN EMIEL CORDEELS
BEELD DOOR COLLIN CARDON

Het Politiek Filosofisch Konvent huisvest de verenigingen met een uitgesproken mening. Ellen Van de Steen leidde twee jaar de ‘kleutertuin’ en is nu voorzitter af.

“Wist je dat dit eigenlijk mijn aller-eerste Schamperinterview is? Maar dat komt vooral ook omdat ik altijd geweigerd heb.”

Hoe voelt dat om PFK-voorzitter af te zijn?

“Goed! Een van de grote redenen dat ik in het PFK wou, was zodat ik gewoon naar Comac- en KVHV-lezingen kon gaan zonder een stempel op mijn kop te krijgen. Mijn eerste jaar als voorzitter was dan ook echt wel tof, maar dat tweede was er een beetje teveel aan. Vergaderingen leiden, ruzies oplossen, discussiëren en ga zo maar door; op een bepaald moment is het goed geweest. Hoewel er dit jaar niet zoveel ruzies geweest zijn.”

Het PFK heeft ook wel het stereotype van een kleutertuin te zijn.

“Ja, ik heb mij wel een aantal keren kleuterleidster gevoeld. Sowieso! Ze zeggen dat wel altijd, meestal met de vinger wijzend naar KVHV en Comac, maar het viel dit jaar goed mee. Ik vind die debatcultuur eigenlijk wel tof en ik denk ook dat het belangrijk is dat je altijd communiceert met die andere verenigingen, dat je hen niet allemaal in

aparte kotjes zet. Anders worden ze gewoon extremer en extremer – vind ik toch.”

Je was tegelijk ook bestuurslid van het LVSV. Leidde dat tot conflicten?

“Je zit in een ideologische vereniging, dus dat heeft sowieso een invloed op hoe je een konvent leidt. Ik heb wel mijn ideeën, maar de verenigingen wisten dat ook. Dat was dan vaak het probleem ook niet, omdat zij wisten: Ellen komt ervoor uit. Ze is heel liberaal en we weten het. Heb je mijn Twitter al eens gezien?” (lacht)

Hebben jullie echt gestemd om het PFK te ontbinden?

“Ja! Het was langs de ene kant mijn persoonlijke ideologie. Als liberaal vind ik eigenlijk centrale autoriteit nooit erg goed, maar het gaat ook over het institutionele aspect. Zo vind ik dat de verenigingen niet altijd op de hoogte zijn van wat er in de VKV (Vergadering der Konventsvoorzitters, red.) gebeurt, en dus hun zegje niet altijd kunnen doen. Dat is vaak impliciet, hé. Op zo’n VKV-vergadering wordt er bijvoorbeeld vaak direct gestemd,

maar wij kunnen dan onze verenigingen niet raadplegen. Dat vind ik niet zo koosjer, want dan heb je het conflict tussen je eigen mening en wat je verenigingen – mogelijks – het liefst hebben. Daarom vond ik dat we eens moesten stemmen over het nut van het PFK. Langs de ene kant, als de verenigingen ‘voor’ zijn, dan wordt het afgeschaft en dan zijn ze zagezegd vrij. En langs de andere kant, als ze dan tegenstemmen, zullen ze misschien tot een grotere appreciatie van het PFK komen.”

Wie is de tofste PFK-vereniging? En je mag niet LVSV zeggen.

Tofste PFK-vereniging? Ja, UNYA (United Nations Youth Association, red.), hé. Dat is mijn vroegere vereniging. (lacht) Dat zijn heel *chille* mensen. Comac, KVHV en NSV – en ook ALS –, dat zijn dan zagezegd de extremere verenigingen, maar ik heb hen wel altijd enorm geapprecieerd omdat die gewoon staan waarvoor zij willen staan, al ga ik er soms absoluut niet mee akkoord. Ze zijn altijd heel gepassioneerd door wat ze doen en dat vind ik altijd supermooi.

Gezocht: konventsvoorzitter

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR KATO VANHAECKE

Het is een jaarlijkse traditie bij vrijwel iedere studentenvereniging en elk konvent: de verkiezing van een nieuw praesidium, en vooral een nieuwe praeses en vicepraeses. Maar wat doe je als er helemaal geen kandidaten zijn?

Voor dat probleem kwamen het Politiek Filosofisch Konvent (PFK) en de Gentse Studentenraad (GSR) onlangs te staan. Bij beide verstreek de deadline voor kandidaturen voor de functies van voorzitter of vicevoorzitter zonder dat er een motivatiebrief binnenkwam.

DUMPSTER FIRE

Het grootste probleemkind van de twee is uiteraard het PFK. Eén bijzonder gemene journalist beschreef hen ooit als “een eeuwig brandende *dumpster fire*.” Het PFK doet er – vriendelijk als ze zijn – dan ook alles aan om die reputatie waar te maken. Er was geen enkele kandidaat voor de functie van voorzitter of vicevoorzitter. De functie van voorzitter ging dus conform de statuten over naar de

studentenbeheerder, **Nicolas Van der Eecken**. Tot er een opvolger verkozen wordt, zwaait de Dienst Studentenactiviteiten dus de plak over onze sympathieke politici. Op 18 mei zijn er nieuwe verkiezingen ingepland, maar als er dan geen (vice-)voorzitter gevonden worden, blijft de DSA wellicht tot na de zomer als een verlichte despoot heersen over het PFK.

Volgens voormalig vicevoorzitter **Andreas Van Paemel** is een van de oorzaken voor het tekort aan kandidaten dat vooral meer ervaren studenten zich kandidaat stelden voor een functie: “Het vergt enige tijd om vertrouwd te raken met de dynamiek en de werking van het konvent.” Van Paemel observeert dat veel oudere studenten op studentenpensioen gaan. “Het is dan ook perfect te verstaan dat verenigingen willen focussen op hun eigen organisatie. Zeker als de belangrijkste taken van het konvent worden overgenomen door de Studentenbeheerder.” De voormalige voorzitter, **Ellen Van de Steen**, haalt ook aan dat de conflicten – waardoor het PFK de afgelopen maanden geplaagd werd – wellicht niet geholpen zullen hebben.

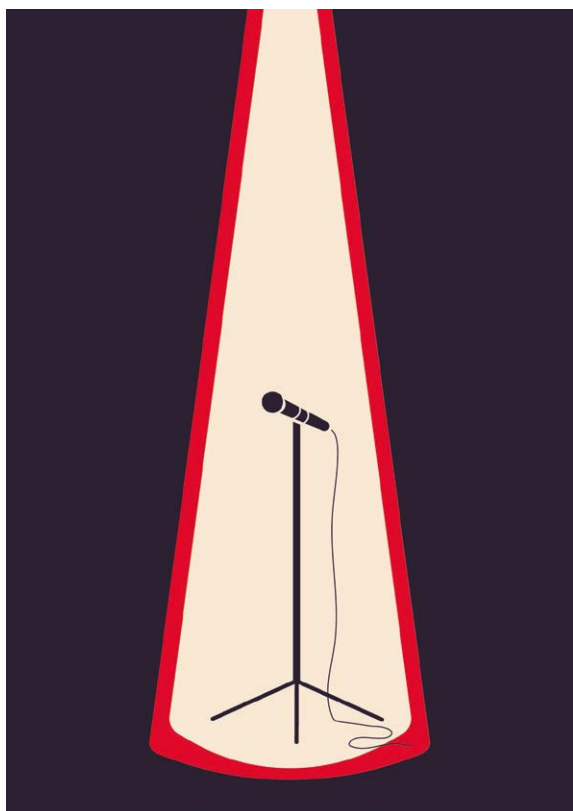
IETS MINDER GROTE DUMPSTER FIRE

Bij het PFK komt het niet echt als een verrassing, het is immers het PFK. Voor hen is een bestuurscrisis dagelijkse kost, maar voor de GSR is dat een meer uitzonderlijke ge-

beurtenis. Zij vonden intussen dan ook – weliswaar een stemronde later dan de bedoeling was – alsnog een kandidaat voor de functie van voorzitter. De stoel van vicevoorzitter blijft er treurig leeg bij staan. Daarnaast zijn er geen kandidaten voor de volgende functies in het Dagelijks Bestuur: bestuurder Onderwijs, bestuurder Participatie, bestuurder Extern en Coördinator.

Bij de GSR klinkt het echter dat dat geen ongewone zaak is en er absoluut geen reden is tot paniek. Ook de voorgaande jaren bleven er steeds enkele functies open staan. Een deel daarvan werd gewoon in de loop van het academiejaar ingevuld. De bevoegdheden van andere werden overgenomen door andere GSR-medewerkers. Het heeft er dus alles van weg dat dit geen even grote catastrofe is als het acute gebrek aan kandidaten voor de stuververkiezingen in april.

Het valt echter niet uit te sluiten dat interne strubbelingen bijgedragen hebben aan het lage aantal kandidaten. Eerder dit semester waren er spanningen tussen enkele leden van de Algemene Vergadering en het Dagelijks Bestuur. De eerstgenoemden voelden zich niet gehoord, waarna er zich een hele discussie ontspon die tot op vandaag een zure nasmaak achterlaat. Het is zeer goed mogelijk dat mensen die twijfelden om een groter engagement op te nemen hun plannen hierdoor opgeborgen hebben.

DE STUVERVERKIEZINGEN VIELEN TEGEN. WAT NU?

DOOR PIETER BEIRENS

Tussen 25 en 27 april vonden de tweejaarlijkse verkiezingen voor nieuwe studentenvertegenwoordigers in allerlei organen van de UGent plaats. Zowel de opkomst van de kandidaten, als de kiezersaantallen vielen tegen. Wat gebeurt er nu?

Studentenvertegenwoordigers, je kent ze waarschijnlijk wel. Het zijn die studenten die door weer en wind gaan om uw onderwijs, faculteit of universiteit te verbeteren. Elke twee jaar worden die studentenvertegenwoordigers universiteits- en faculteitsbreed verkozen om mee in de Raad van Bestuur (RvB), Sociale Raad of een van de faculteitsraden te zetelen. Zie het een beetje als de provincieraadsverkiezingen, maar met nog minder belangstelling. In vergelijking met twee jaar geleden nam dan ook een veel kleiner aantal kandidaten deel aan die verkiezingen. Dit heeft ertoe geleid dat op sommige plekken niet ieder mogelijk mandaat ingevuld werd. Wat gaat er met die lege zetels gebeuren? Komen er nieuwe verkiezingen? Een politieke aanstelling? *Trial by combat* om de meest stuvereske stuver te vinden?

In de Raad van Bestuur, waarin ongeveer iedere groep zetelt die iets te zeggen heeft aan de UGent, lijkt het antwoord op deze vraag simpel: er gebeurt niets. Volgens het verkiezingsreglement is het namelijk niet toegestaan om, wanneer er onvoldoende kandidaten zijn, de overgebleven mandaten in te vullen. De lege zetel blijft dus gewoon leeg.

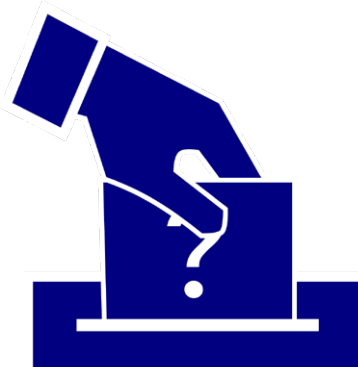
Voor de Sociale Raad geldt een andere regel. Hier speelt de paritaire samenstelling van deze raad namelijk een grote rol. Van de zestien leden bestaat de helft van de raad

namelijk uit studenten. Om die gevoelige Thanosachtige balans niet in gevaar te brengen, is het noodzakelijk ervoor te zorgen dat alle

“

**Om die gevoelige
Thanosachtige
balans niet in gevaar
te brengen, is het
noodzakelijk ervoor
te zorgen dat alle
plaatsen ingevuld zijn**

plaatsen ingevuld zijn. Om dat te bewerkstelligen, wordt er gebruik gemaakt van coöptatie, waarbij de zetelende leden beslissen wie de raad mag vervoegen. Geen paniek voor de 2389 studenten die zich onthouden hebben tegen de ene kandidaat van de Sociale Raad: deze beslist natuurlijk niet alleen. De drie verkozen RvB-stuvers zetelen hier ook om onze belangen te vertegenwoordigen.

Voor de faculteitsraden is deze coöptatie helaas niet in het reglement voorzien. Nieuwe stemgerechtigde leden opnemen is enkel mogelijk om de genderbalans te herstellen, of om vervangers aan te stellen voor reeds zetelende mandatarissen wanneer er geen opvolgers (lees: niet-verkozen kandidaten) meer zijn. Toch laten enkele decanen, specifiek van de Wetenschappen en Letteren & Wijsbegeerte, weten wel van plan te zijn over te gaan tot coöptatie. Aan de faculteit Recht en Criminologie zal ook gebruik gemaakt worden van coöptatie, maar dan enkel om een vrouwelijke stuver te zoeken, aangezien er enkel twee mannelijke kandidaten opkwamen. Ook de ingenieurs zullen, net als Schild & Vrienden, een extra vrouw moeten zoeken. Daar kwamen er wel genoeg kandidaten op, maar was er net één mannelijke kandidaat te veel. Bij de economen en diergeneeskundigen lijken er geen problemen te zijn met de verdeling tussen mannen en vrouwen, en gebeurt er dus niets met de lege mandaten.

Wat gebeurt er dus nu met die lege zetels? Voornamelijk niets, lijkt het antwoord te zijn. Enkel voor de Sociale Raad, met zulke bevoegdheden als de Brugspaghetti en de asbest in Home Vermeylen, kunnen de lege mandaten opgevuld worden. De rest zal het moeten stellen met de kandidaten die ze hebben, ook al zijn dat er op sommige faculteiten maar één of twee.

New Institutional Economics

DOOR ROBIN VAN DAMME
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

De bankencrisis, de corona-economie, de energieprijzen die de laatste weken de pan uit vliegen. Neen, 'de Markt' zal het niet oplossen. Die bestaat immers niet in het luchtledige. Een institutioneel kader houdt haar recht.

We zijn circa 1980. De *homo politicus* werd vermoord door de *homo economicus*. Niet langer had de mens het voor het zeggen in haar eigen maatschappij, maar de Onzichtbare Hand. Deregularisering moest de mens vrij maken, want 'je kon toch doen wat je wilt'. Dit kan bezwaarlijk een vrijheidsideaal worden genoemd. Een mens is immers niet vrij door te leven zonder formele regels, daar anarchistische tendensen nieuwe, informele machtsstructuren baren: de *laws of the jungle*, die indruisen tegen het rechtvaardigheidsgevoel van iedereen met morele waarden.

De realiteit kan echter waarheidsgetrouwer weergegeven worden. Volgens de *New Institutional Economics* zijn door de mens gemaakte instituties de bepalende factor om een economie te kunnen doen slagen. Hun bestaan is een onvermijdbare realiteit. De afwezigheid van een normatief kader mag de aandacht niet afleiden van het feit dat de leemte wordt opgevuld met informele regels. Als we ons daar echter niet bewust van zijn, kunnen we niet openlijk en kritisch reflecteren over hoe de regels beter kunnen. In een groot collectief als onze hedendaagse maatschappij kan dit alleen via een formeel democratisch proces, dat nieuwe regels maakt en oude herzielt.

Het is niet de afwezigheid van regels die ons vrij maakt, wel delen in de macht die deze regels maakt. Als de *homo politicus* dus van democratische overtuiging is en een deliberatieve attitude uitdraagt, – de enige mogelijk in functie van het algemeen belang – dan heeft de politiek meer dan het volste recht zich boven de economie te scharen. De maakbaarheid van de mens,

van ons algemeen belang, van ons geluk, staat centraal in het liberale denken. Toch hebben vele liberalen al herhaaldelijk hun eigen waarden de rug toe gekeerd. Hun integriteit was blijkbaar ook te

koop op de markt aan een 'democratische' prijs, of de onzichtbare hand heeft ze, hocus pocus, doen verdwijnen. Merkwaardig toch hoe atheïsten – van de oppervlakkige soort – steeds ook hun eigen goden blijven vinden: de markt, de natiestaat of een 'gelijke kameraad'. De autonomie en de maakbaarheid zijn in deze moderne godsbeelden ver te zoeken. De economie is namelijk een klein kind. Het mag spelen, maar er moet een hek staan rond het speelplein naast de drukke weg.

Wij maken onszelf als mens door als gemeenschap van vrije individuen *samen* het heft in eigen handen te nemen. Emancipatie, als een echte liberaal, als een echte democraat. Dan steken wij allermeeest zichtbaar onze middelvinger uit naar de Onzichtbare Hand.

“

De economie is een klein kind

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 16 MEI 2022, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 633 • door Lies De Middeleer

De UGent luistert naar haar studenten. Een aantal aanpassingen werden gedaan die het leven van studenten verbeteren, of toch op zijn minst vergemakkelijken.

FRIS NAAR DE LES

De Facultaire Raad van Ingenieursstudenten (FRiS) heeft een mobiliteitsenquête gehouden onder de Gentse studenten, waaraan meer dan achthonderd studenten deelnamen. Door deze enquête volgde er een samenwerking met de bedrijven die op campus Ardoyen staan, met andere woorden, het Technologiepark in Zwijnaarde dat de faculteit Ingenieurswetenschappen huist. Deze campus kampt al jaren met moeilijke bereikbaarheid; het Technologiepark ligt op 6 km van het centrum van Gent, er rijdt geen tram naartoe en de campus zelf heeft slechts een beperkt aantal parkeerplaatsen. Dit is natuurlijk een probleem voor de steeds groeiende faculteit. Daarom werd na overleg met deze bedrijven beslist om een shuttlebus in te plannen tussen campus Ardoyen en station Gent-Sint-Pieters. Deze is beschikbaar voor de studenten aan € 25,4 per semester en biedt daarmee een goede optie voor de relatief onbereikbare campus.

BUDGET? GEEN VERLET!

Al jaren wordt van doctoraatsstudenten verwacht dat ze in het kader van hun doctoraat naar lezingen, congressen en andere onderzoeksgelateerde evenementen gaan. Nu heeft de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek (CWO), het UGent-orgaan dat zich bezighoudt met de samenwerking en implementatie van het facultaire onderzoeksbeleid, er aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte voor gezorgd dat doctorandi ook effectief een vast budget krijgen om deze evenementen bij te wonen. Voorheen was dit meer afhankelijk van het inkomen van de doctoraatsstudent zelf. Dit is echter niet eerlijk noch inclusief, en daarom wordt de bedeling van deze budgetten aan de Blandijn over een andere boeg gegooid. Voorlopig komt dit vast budget er enkel aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, maar er wordt centraal bekeken of dit ook op andere faculteiten kan doorgevoerd kan worden.

STILTEKAMER

Aan campus Dunant heeft de Universiteit Gent haar eerste stiltekamer ingericht. Deze stiltekamer is een prikkelvrije ruimte waar je terecht kan om te bidden of te mediteren, te ontprikken, te bezinnen, of tot rust te komen. De kamer staat ook ter beschikking voor mensen met een beperking of zij die een rustgevende plek zoeken om een boek te lezen. De gordijnen die in de kamer ophangen creëren kleinere hokjes die ervoor zorgen dat je van wat meer privacy kunt genieten en voorkomen last van anderen die de stiltekamer gebruiken. De stiltekamer is op de derde verdieping van campus Dunant te vinden en wordt al geregeld gebruikt door haar studenten. De psychologiestudenten getuigen zeer tevreden dat de ruimte aan al hun behoeften beantwoordt. De stiltekamer op Dunant is een pilootproject, maar door het succes bij haar studenten volgen er hopelijk nog meer kamers op andere faculteiten.

(U)Gen(t)derinclusief

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR KATO VANHAECKE

Genderinclusief taalgebruik is volgens heel wat mensen een basisvereiste voor respectvolle communicatie. Hoe zet onze universiteit zich in om elk gender talig zichtbaar te maken?

Menig boomer, hulpeloos verstrikt in het spinnenweb van de HLN-commentaren, schreeuwt maar al te graag van de daken dat genderinclusief taalgebruik een flauw afkooksel is van de maatschappelijke tendens tot politieke correctheid. Ook de publieke opinie stelt meer dan eens in vraag of inclusief taalgebruik in de realiteit geen nutteloos streven is. Er wordt immers vaak gedacht dat taal nooit de oplossing kan bieden voor grote problemen in de samenleving zoals genderdiscriminatie.

Wetenschappelijk onderzoek spreekt deze wannabe-‘internetgeleerden’ echter tegen. Het is al een tijd duidelijk dat talige genderasymmetrie ook vaak leidt tot genderasymmetrie in het mentaal voorstellingsvermogen van taalgebruikers. Wat in de realiteit dus vaak neerkomt op een verband tussen een grotere zichtbaarheid van androcentrisme in taal en maatschappelijke genderongelijkheid.

BACK TO THE (TAALKUNDIGE) BASICS

Om het belang van genderinclusief taalgebruik aan te tonen, is het nodig stil te staan bij enkele taalkundige basics. Men kan talen indelen naargelang het belang of

naar wordt verwezen. Ten tweede kan men talen met een natuurlijk gender onderscheiden, zoals het Engels, waarbij zelfstandige naamwoorden die naar levende wezens verwijzen meestal genderneutraal zijn en er persoonlijke voornaamwoorden zijn voor elk gender. Ten slotte bestaan er ook nog genderloze talen, zoals het Zweeds, die geen grammaticaal of natuurlijk gender in zich dragen.

Het Nederlands is van oorsprong een taal met een grammaticaal gender, maar schuift mettertijd de tijd steeds meer op naar een taal met een natuurlijk gender. Dat heeft gevolgen voor de strategieën die we kunnen aanwenden om genderinclusief taalgebruik mogelijk te maken.

Er is zijn grosso modo twee manieren om taal genderinclusief te maken. De eerste is via differentiatie, waarbij men voor elk woord zowel een mannelijke als vrouwelijke variant voorziet. Een voorbeeld hiervan is het verschil tussen de woorden directeur en directrice. Deze strategie houdt echter geen rekening met non-binaire personen. De tweede manier is neutralisatie, waarbij men woorden genderloos probeert te maken. Denk hier bijvoorbeeld aan het woord student. Het Nederlands leent zich tot beide strategieën. Maar tot zover het theoretische taalkundig orgasme, waar menig letterkundestudent helemaal wild van wordt. *Back to business.*

“

**In mails van de rector
wordt steevast het
genderneutrale woord
‘student’ gebruikt**

de zichtbaarheid van gender in de taalstructuur. Zo heb je in de eerste plaats talen met een grammaticaal gender, zoals het Frans, waarbij zelfstandige naamwoorden altijd een grammaticaal geslacht hebben en waarin het geslacht van persoonlijke voornaamwoorden gewoonlijk overeenkomt met het geslacht van hetgeen waar-

UGENDERINCLUSIEF?

Hoe zit het nu aan onze universiteit? Na enkele uren zwoegen en ploeteren door de diepe communicatiekrochten van de UGent, kan je concluderen dat onze universiteit op de goede weg is. Zo vind je op de officiële website een handige pagina waar men de UGent-community stapsgewijs uitlegt hoe je het best inclusief kan communiceren. Hier worden tips gegeven om respectvol te communiceren over mensen met een migratieachtergrond, transgender personen, non-binaire mensen en personen met een functiebeperking.

Er is ook een werkgroep 'genderinclusieve communicatie' die werkt aan een gebruiksvriendelijk screeninginstrument voor (trans-) genderneutraal taalgebruik. In afwachting van de publicatie van dit document voorziet de werkgroep een meldpunt (trans@ugent.be) waar men niet-noodzakelijke geslachtsgebonden verwijzingen kan melden. Men kan hier ook terecht voor genderinclusieve feedback op geschreven teksten.

Zoals het *Schamper* als wannabe-Panoredactie betaamt, werden ook het officiële onderwijs- en examenreglement van de UGent

en de immer motiverende mails van de rector onder de loop genomen. Er wordt steevast gebruik gemaakt van het genderneutrale woord 'student' in al deze bronnen, wat dus automatisch zorgt voor een uitgebreide talige inclusie. Er wordt in het onderwijs- en examenreglement echter wel een paar keer gebruik maakt van de differentiatie strategie als het gaat over bezittelijke voornaamwoor-

onzichtbaarheid van non-binaire personen.

Hoewel er alles aan gedaan wordt om genderinclusief taalgebruik te hanteren, kregen enkele masterstudenten vertalen een andere boodschap. Tijdens een vertaalopdracht voor de UGent deelden enkele diversiteits- en inclusiemedewerkers mee dat het voldoende is om enkel de mannelijke persoonsvorm te gebruiken als er in het begin een disclaimer toegevoegd wordt dat de bepalingen gelden zonder genderonderscheid. Zelf geven ze aan dat de formulering inclusief is omdat er geen haakjes gebruikt worden of binair onderscheid is.

“

Vaak wordt gedacht dat taal nooit de oplossing kan bieden voor genderdiscriminatie

den. Zo wordt een paar keer verwezen naar zijn/haar curriculum, zijn/haar studies, enzovoort. Op zich is het goed dat er niet enkel gebruik wordt gemaakt van de generieke hij of zijn, want hoewel deze vorm theoretisch gezien zowel verwijst naar vrouwen, mannen en non-binaire personen, draagt het toch een inherente mannelijke bias in zich. Door enkel gebruik te maken van zijn/haar en niet haar/hun/zijn, draagt de UGent bij tot de talige

Dus ja, de UGent is goed bezig op vlak van genderinclusieve communicatie. Men geeft aan bezig te zijn met de kwestie en initiatief te nemen om genderdiscriminatie – alleszins taalkundig – aan te pakken. Het zou echter nog beter zijn indien onze universiteit ook non-binaire personen de taalkundige aandacht geeft die ze verdienen.

DEEL EEN STEP

DOOR DRIES VAN DORT

BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Na lang wachten hebben we in Gent eindelijk deelsteps. Wij testten ze uit, zodat u dat niet hoeft te doen.

Euforie alom! De deelstep is geïntroduceerd in Gent. Gent zou echter Gent niet zijn mocht de stad er niet zijn eigen draai aan geven. De steps werken dus niet helemaal hetzelfde als die in Brussel en Antwerpen. Deze redacteur testte het systeem de voorbije maand grondig uit. Voor de onderzoeksjournalistiek. Niet omdat hij te lui was om te fietsen.

Het systeem van de deelstep is simpel. Op verschillende plaatsen in de stad kan je de steps vinden (meestal op het voetpad, in een fietsenstalling, enzovoort). Via een app op je telefoon scan je een QR-code waarmee je de step kan ontgrendelen en vertrekken. Wanneer je op je bestemming aankomt, duid je via de app aan dat je rit gedaan is, waarna het bedrag van je rekening wordt afgetrokken. In Gent worden de deelsteps beheerd door het Belgische bedrijf Hoppy. Zij baten ook deelstepsystemen uit in Mechelen en Sint-Niklaas. Andere systemen, zoals Bird of Lime, laat het Gentse stadsbestuur niet toe. Opvallend is dat deze in Antwerpen en Brussel, maar ook in andere grote Europese steden wél toegestaan zijn. Een belangrijk verschil met andere systemen is dat je in Gent de deelstep niet zomaar overal mag achterlaten, maar slechts in verschillende parkeerzones.

THE GOOD

Als je fietsen haat en op een eindje van je campus woont – zoals *yours truly* – kunnen deze steps een ware gift zijn. Aan een maximumsnel-

waar er steps zijn en – belangrijk detail – hoe vol hun batterij nog zit. Betalen kan je via Bancontact of Google Pay.

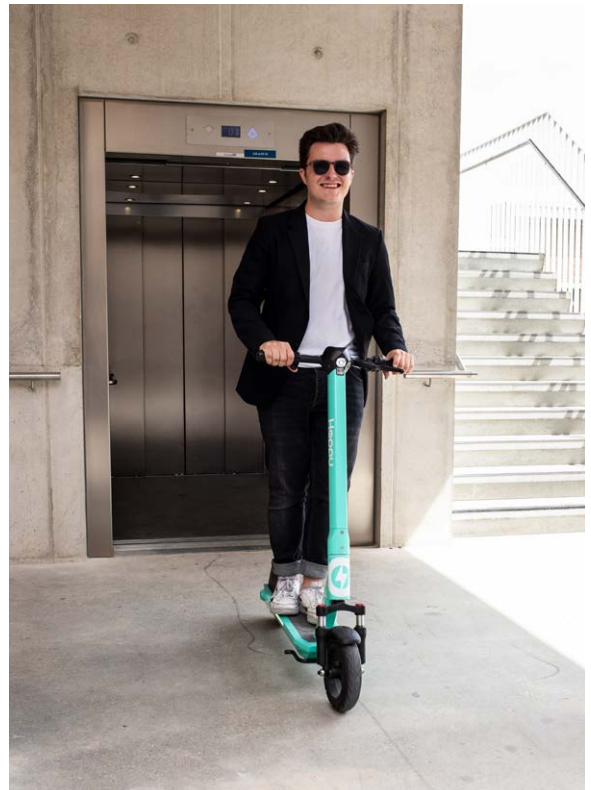
THE BAD

Gent is misschien niet ontworpen voor de deelstep, maar de deelstep is zéker niet ontworpen voor Gent. Zeker in het oude centrum zijn de straten bezaaid met klinkers, die ook niet allemaal even vast zitten. Je deelstep zal er rammelen als een flipperkast, maar blijft wel dapper doorrijden. Straten met klinkers zijn dan ook plaatsen waar deelsteps vrezende komen, en we raden een ritje door het historisch centrum dan ook af.

“ Straten met klinkers zijn plaatsen waar deelsteps vrezende komen

heid van 25 km/u zoef je van kot naar campus, zonder enige fysieke inspanning. Ook de verschillende heuvels in Gent kan de step met weinig moeite aan. Op de Sint-Kwintensberg puften we bijvoorbeeld met een snelheid van 16km/u naar boven. Het feit dat je er wel uitziet als een enorme luiaard ten opzichte van stervende, zwetende fietsers, moet je er helaas wel bij nemen.

Voor een ritje van 5 minuten betaalden we gemiddeld tussen de € 2,5 en € 3,5. Ter vergelijking: een M-ticket van De Lijn kost € 2,5. Daarnaast kan je via de app makkelijk zien

Eigenlijk zijn asfaltwegen de enige wegen waar je echt comfortabel kunt rijden, waardoor je opties serieus beperkt worden. Soms stopt het asfalt ook gewoon en gaat de weg verder met klinkers. Afstappen en de step te voet meenemen is dan je enige optie. Ook had ik meermaals een step die duidelijk enkele klinkerritjes achter de rug had, wat leidt tot een rit met een step die verdachte geluiden maakt en niet zo comfortabel meer rijdt.

Een minder negatief punt is dat, ondanks zijn gemak je er nog steeds een beetje onnozel zal uitzien. De steps zijn fel muntgroen geschilderd, dus je valt gegarandeerd op in het straatbeeld. In een fietsstad als Gent schreeuw je op de step dan ook non-verbaal: “Ik ben te lui om te fietsen!”

THE UGLY

Het grootste nadeel van de deelstep is echter het lage aantal parkeerplekken. Er zijn in totaal een handvol parkeerplaatsen waar de app je legitiem een rit laat afsluiten. Ik had het geluk dat er toevallig net eentje aan mijn kot is, en ook aan studentenrestaurant De Brug kan je je step achterlaten. Grote zones in Gent blijven echter parkingwoestijnen. Zo kan je in het centrum je step alleen aan de Kouter achterlaten. De buurten Vrijdagsmarkt-Sint-Jacob-Vlasmarkt hebben helemaal geen parking, terwijl de steps na een avondje uit – wanneer tram en bus niet meer

rijden – net erg handig zouden kunnen zijn. Als je step niet veel batterij meer heeft en plots uitvalt, zit er ook niet anders op dan de step te voet meenemen naar de dichtstbijzijnde parkeerplaats.

Dat probleem is iets waar het bedrijf weinig aan kan doen. Stad Gent wil nu eenmaal geen sys-

ten op parkeerplaatsen die zich op privéterrein bevinden – die worden aangeboden uit goodwill van het bedrijf of de organisatie van wie die parking is. Stad Gent staat dus bijvoorbeeld ook niet toe dat enkele fietsenstallingen ook parkeerzones worden voor deelsteps.

Een ronduit gevaarlijk kenmerk is dat de step geen richtingsaanwijzers heeft. Dat klinkt misschien niet helemaal vreemd, aangezien een fiets deze ook niet heeft. Op een step heb je echter een stuk minder evenwicht en moet één hand ook steeds de gashendel indrukken; op een lichte helling val je anders namelijk direct stil. Even je arm uitsteken is dus niet altijd een evidentie. Op corridors met veel fietsers zorgt dit dan ook voor enkele gevaarlijke situaties waar je soms noodgedwongen de pas moet afsnijden.

“

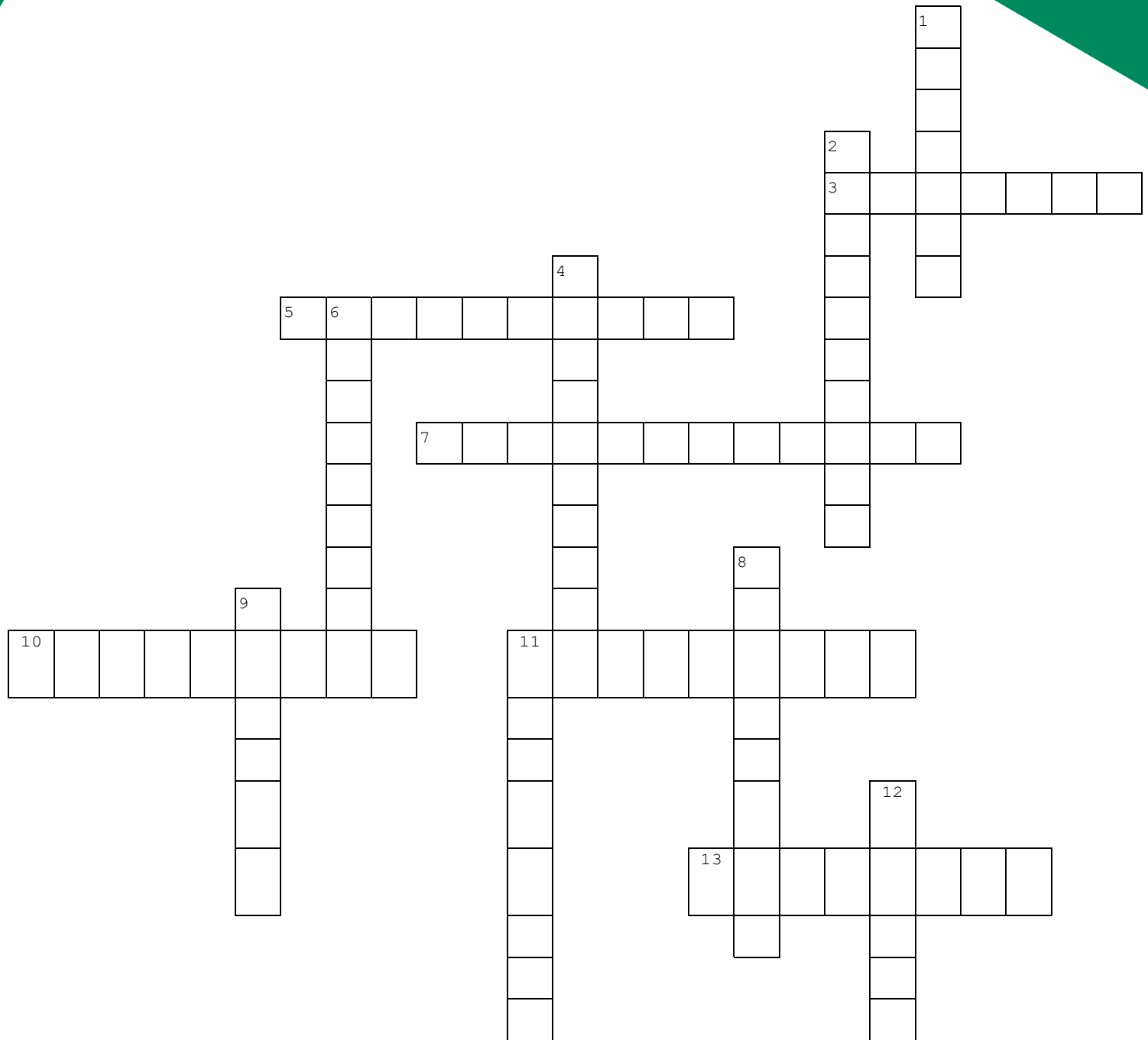
**Ondanks het gemak
zal je er nog altijd
onnozel uitzien**

teem waar men de steps eender waar kan achterlaten. Dat valt tot op zekere hoogte nog te begrijpen aangezien steps in Antwerpen en Brussel op de meest wanordelijk manieren worden achtergelaten. Langs de andere kant kunnen de steps nu enkel worden achtergela-

KRUISWOORDRAADSEL

DOOR REX VERDONCK & NINA DE NEVE

HORIZONTAAL

- 3. Iemand die op geregelde tijdstippen iets ontvangt
- 5. Losbandig feest (terug te vinden in deze editie)
- 7. Nu
- 10. Beweging in het verkeer
- 11. Onverwachts verblijden
- 13. Schaduwbeeld

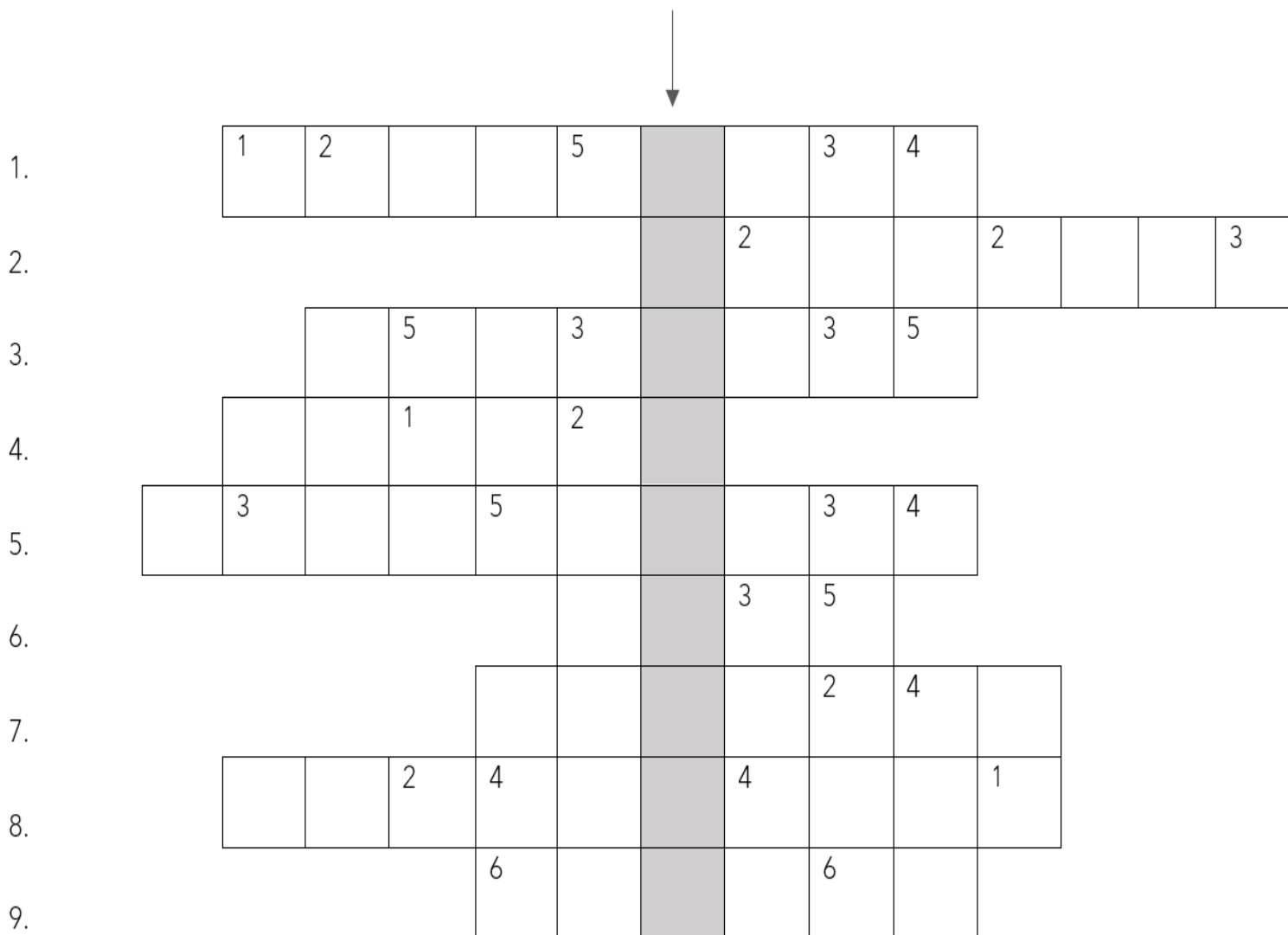
VERTICAAL

- 1. Leveraandoening
- 2. Koffiedrank
- 4. Uit Spanje, je verwacht het niet
- 6. Handelaar in oude siervoorwerpen
- 8. Leerstoornis
- 9. Ik heb het je betaald, nu staan we ...
- 11. Verkolen
- 12. Zurig met bacteriën geënt zuivelproduct

NETTES CRYPTO

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Afschuwelijk veel tranen tijdens het maken van deze laatste crypto van het jaar. Nog een laatste keer zal ik plezier halen uit jullie onwetendheid en krakende hersenen. Groetjes, Nets x (Alle oplossingen vind je op onze website.)

1. Gissen naar een zaal
2. Kijk, gele frisdrank!
3. Zonnig stopcontact
4. Paling met haar
5. Buitenlands huwelijk
6. Daar is een ajuin
7. Buiten in galop
8. Wanneer flora een misdaad begaat moet het naar de...
9. Zwaar gehoororgaan

RECHTEN LEREN LEZEN

DOOR ROBIN VAN DAMME
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Fils à papa is Frans, maar kunnen de rechtenstudenten ook Nederlands? Het deelluik 'schrijven' binnen het vak 'vaardigheden' van de eerstejaarsopleiding zou er althans voor moeten zorgen dat dit inderdaad zo is.

Er is een breed gevoel van onbehagen aan de UGent inzake de Nederlandse taalbeheersing van de studenten. Sinds twee jaar is de universiteit in haar geheel vragen-de partij voor een grotere aandacht voor taal, omdat het overal slecht gesteld zou zijn met de schrijfvaardigheden. **Jan Verplaetse** (medelesgever 'vaardigheden I', opleiding Rechten) vertelt wat er speelt onder professoren: "Elke docent klaagt erover. Na vijf minuten praten heb je al talloze voorbeelden van ondermaats taalgebruik in bachelor- en masterproeven." Omdat taalbeheersing zo belangrijk is voor een jurist, besloot de rechtenopleiding concreet met het probleem aan de slag te gaan. Zo is er in het vak 'vaardigheden I' een luik 'schrijven' dat het taalniveau van de rechtenstudenten moet opkrikken. Wellicht start men hier ook al mee in het eerste jaar om preventief de problemen in de toekomstige bachelor- en masterproeven aan te pakken.

ARGUMENTATIELEER

Verplaetse definieert eerst wat er precies bedoeld wordt met taal: "Taalbeheersing is ruimer dan enkel spelling en grammatica. Inhoud verdient evenveel aandacht. Dan gaat het over structuur, retoriek en een doordacht hanteren van stijl en de juiste taalregisters." Die meerderre lagen vertalen zich ook in het vak 'vaardigheden I'.

Zo geeft Verplaetse lessen argumentatieleer om inzichtelijker en creatiever om te gaan met taal dan de eerder mechanische toepassing

“

"86 % van de jongeren bestaat wel degelijk" – filosoferende student

van de correcte spellings- en grammaticaregels. De focus ligt in het eerste jaar op geschreven Nederlands en dit wordt aan de hand van twee grote taken beoordeeld. In het eerste semester moeten de studenten een synthese schrijven en in het tweede een betoog. Er zijn werkcolleges om de syntheses in kleinere groepen te beoordelen of om in het kader van de betoogtaak een debat te houden. Die kleinschalige leeromgeving duidt op het belang van individuele begeleiding en leervormen die minder passief zijn dan de klassieke hoorcolleges ex cathedra.

HELDERE COMMUNICATIE

Het rommelt niet alleen in de faculteit Recht en Criminologie. **Koen Ponnet** (lesgever 'academisch rapporteren', opleiding Communicatiewetenschappen) verleent een kijkje over de faculteitsmuren heen. Ponnet poneert de volgende stelling: "De dalende trend is al een tijdje bezig. Als je naar een professor van UGent zou bellen, zullen ve-

len dit beamen." Hij geeft zelfs een hele reeks sprekende voorbeelden uit papers van eerstejaars. Naast de klassieke dt- en contaminatiefouten, zijn er bepaalde passages die echt de heldere communicatie van deze *communicatie*-wetenschappers in spe in het gedrang brengen.

Zo was er een student die heel filosofisch de volgende bedenking maakte het merendeel van de jeugd effectief lijkt te bestaan: "Uit een Amerikaans onderzoek van Morning Consult (2020) is gebleken dat meer dan 86% van de jongeren zijn." Merkwaardig, niet? Koen Ponnet nuanceert de lachwekkende indrukken echter: "Niet alle studenten doen het slecht. Er is echter wel onmiskenbaar een algemene achteruitgang."

Het vak 'academisch rapporteren' moet dit voorkomen. Anders dan in de rechtenstudies is dit volledig gefocust op academisch schrijven. In de rechtenopleiding is er namelijk een grotere diversiteit van juridische teksten, terwijl de Politieke en Sociale Wetenschappen een echte papercultuur heeft met een focus op literatuurstudie en een onderzoeksvraag. Toch mikken beide eerstejaarsvakken voor een groot deel op hetzelfde doel. De studenten moeten aan de hand van goed aansluitende zinnen een coherente tekst met een duidelijke structuur kunnen schrijven.

DE WORTELS VAN DE WILDGROEI IN STUDENTENTAAL

Wanneer gevraagd werd naar de mogelijke oorzaken van de taalverwaarlozing onder studenten, kwamen zowel Verplaetse als Ponnet met een aantal plausibele verklaringen. Verplaetse suggereert dat men tijdens de coronaperiode misschien te mild was in het middelbaar onderwijs. Ponnet wijst ook naar de aandacht voor taal in de humaniora, zonder daarmee de verantwoordelijkheid in de schoenen van individuele leerkrachten te schuiven.

Beide heren zien het probleem echter in een ruimere maatschappelijke context. Er is een nieuwe manier van vrijetijdsbesteding onder de jeugd in de vorm van games en sociale media. Deze beeld- en sms-cultuur zorgt ervoor dat de jongeren minder volzinnen

schrijven en boeken lezen. Ponnet vat het contrast met het verleden samen in de volgende boutade: “Dostojevski en Toergenjev waren mijn vrienden. Wie zegt dat

“
“Dostojevski en
Toergenjev waren
mijn vrienden. Wie
zegt dat vandaag
nog?”
– Koen Ponnet

vandaag nog?” Lange, schriftelijke uiteenzettingen lezen geraakt in onbruik en zorgt ervoor dat studenten minder in staat zijn de narratieve structuur van teksten te ontleden.

EEN TOEKOMST VOOR TAAL?

Verplaetse is nog afwachtend om uitspraken te doen over het resultaat van de nieuwe aanpak van schrijfvaardigheden in de opleiding Rechten. Doordat het nog maar een recente wijziging is in het leerprogramma, is er nog geen zicht op het effect op bachelor- en masterproeven. Het is ook nog wachten op de eerste studentenevaluaties. Net als Ponnet, beveelt hij Taalonthaal aan voor verdere ondersteuning. Dit is het overkoepelend schrijfcentrum van de UGent, waar je een individuele afspraak kan maken om papers na te lezen en workshops kan volgen over academisch schrijven.

De toekomst zal uitwijzen of deze initiatieven hun gewenste vruchten afwerpen en of ze de aanzet geven tot meer aandacht voor taal aan onze universiteit.

SCHAMPERREDACTIE

2021 - 2022

DOOR IBE BRAECKMAN

Slangen leefden al in de tijd der dino's. Wereldwijd zijn er zo'n 3500 soorten. Tegenwoordig zijn ze echter vaker te zien in België. Hieronder volgt een mooi lijstje van inheemse soorten die je wel eens tegen het lijf kan lopen.

DE GLADDE SLANG

De gladde slang of *Coronella austriaca* is een niet-giftige slang. Ze is lichtbruin tot grijs van kleur, met op de rug twee rijen met vlekjes. Het is een slanke slang die 80 cm lang kan worden. Kenmerkend voor deze slang zijn de gladde schubben, de zwartbruine streep aan weerszijden van de kop, de gele ogen en ronde pupil. Door de ronde pupil onderscheidt deze niet-giftige slang zich van de giftige. Ze lust graag kleine knaagdieren en ook tegen nestjongen van vogels die op de grond broeden zegt ze geen nee. In Vlaanderen heeft deze slang een uitgesproken voorkeur voor droge terreinen zoals heidegebieden, bosranden en zandgroeven, of zelfs spoorwegtaluds en stenige hellingen. Als je deze slang doet schrikken door bijvoorbeeld 'boe' te roepen, zal ze bliksemsnel bijten, maar zo'n beet is niet gevaarlijk.

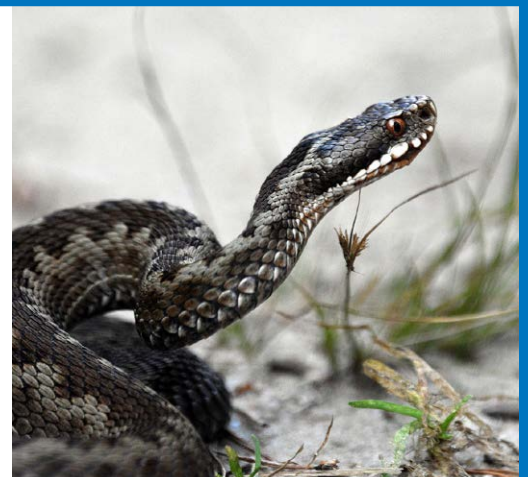
DE GEVLEKTE RINGSLANG

De gevlekte ringslang of *Natrix helvetica* is bij ons de meest voorkomende slang. Deze slang is niet giftig en komt uit de familie van de gladde slang. Ze is een gespierde slang die zich relatief snel kan verplaatsen op het land. Ze is ook een goede zwemmer. Meestal zwemt ze met de kop boven water, maar ze kan ook prima duiken. De slang is overdag actief en jaagt langs het water op kikkers en salamanders. De prooien worden nooit gewurgd, maar in één keer levend verzvolgen waarbij de kop eerst wordt ingeslikt. De vele naar achteren gerichte tandjes dienen om de kleine prooi vast te houden en niet om te malen. De gevlekte ringslang is niet gevaarlijk voor mensen, maar heeft wel degelijk giftanden. De slang is sterk aan water gebonden vanwege haar aquatische levenswijze en wordt zelden ver uit de buurt van een waterbron gespot.

DE ADDER

De adder of *Vipera berus* is een giftige, vrij zwaargebouwde, gedrongen slang met een korte staart, een brede driehoekige kop en een opvallende zigzagtekening op de rug. Deze slang kan tot 65 cm lang worden. Op het menu van de adder heeft de mens geen plaatsje. Ze eten vooral muizen, hagedissen en nestjongen van groundbroedende vogels en amfibieën. Hierdoor zijn adderbeten heel zeldzaam. Als je toch gebeten wordt, zal je er normaal gezien niet van sterven, maar als je ze vergelijkt met de andere twee slangen, zit er hier wel een addertje onder het gras! Het gif zal namelijk inslaan op het bloedvatstelsel, waardoor je heel misselijk kan worden. In Vlaanderen leeft de adder in heidegebieden. De belangrijkste Vlaamse populatie leeft op het militaire domein 'Het Groot Schietveld' in Brecht-Wuustwezel. Ook zijn er al enkele ontdekt in de Kalmthoutse Heide.

De blok komt eraan en daarmee stijgt het aantal Belgische luisteraars van lofi beats exponentieel. Waarom wil iedereen samen met het lofi meisje en haar kat studeren? Waar komt het fenomeen vandaan?

Menig *thrift shopper* zal waarschijnlijk wel weten dat alles wat oud is, hip is. Zo ook met lofi, wat de afkorting is van *low fidelity*. De tegenhanger van lofi – hifi – staat dan weer voor *high fidelity*. Deze twee afkortingen worden gebruikt om aan te tonen hoe goed de kwaliteit van een bepaalde opname is. Hifi betekent dat je opname zeer trouw is aan het originele geluid. Dat het, met andere woorden, weinig imperfecties bevat. Bij lofi muziek is het omgekeerde aan de hand: hier worden de imperfecties behouden en vaak zelfs uitvergroot, om een warme, authentieke sound te creëren.

Ook al behoren stevige muzieknamen als **Paul McCartney** en **The Beach Boys** tot de lijst van muzikanten die lofi technologie gebruiken, toch zijn de meeste artiesten eerder outsiders, zoals bijvoorbeeld **R. Stevie Moore**. Zij hebben namelijk vaak geen toegang tot hoogtechnologische opnameapparatuur en moeten het stellen met minder kwalitatieve uitrusting om thuis hits op te nemen.

CHARMANTE IMPERFECTIES

Doordat lofi opnames vaak thuis worden gemaakt, sluipen er veel imperfecties in. Deze imperfecties betreffen bijvoorbeeld het ge-

“

Lofi playlists hullen je in een dekentje van zachte deuntjes die je afsluiten van je omgeving

luid van een voorbijrijdende auto, mensen die praten op de achtergrond of zelfs foutjes in de apparatuur. Omdat lofi artiesten zulke hippe vogels zijn, die waarschijnlijk ook diep in het postmodernisme verzeild geraakt zijn, besloten ze dat deze imperfecties niet uit hun nummers moesten gehaald worden. Waarom zou je zoiets authentieks namelijk verwijderen, als je er ook mee kan experimenteren? Zo ontstond dan ook de zoektocht naar nieuwe lofi apparatuur, waarbij de gekste voorwerpen gebruikt werden. Er bestond vroeger bijvoorbeeld een machine die

opnames van je stem maakte om gebruikt te worden in logopedische oefeningen. Als je de magnetische strookjes waarmee zo'n ding functioneert, aan elkaar plakt, dan kan je al snel

een hele beat laten *lopen*. Op die manier krijg je dan weer onze moderne lofi: een funky, authentieke beat. *One man's trash is another man's hit song*.

LOFI GIRL ALS STUDY BUDDY?

De afwezigheid van lyrics en opvallende melodien, de gelijkwaardigheid van de liedjes en de lange playlists zorgen ervoor dat je zo min mogelijk afgeleid wordt van je bezigheid. Muziek beluisteren doet serotonine en dopamine ontstaan in het brein, wat ons gemoed positiever maakt. De rustige lofi deuntjes kunnen bovendien het stresshormoon cortisol doen afnemen en de natuurlijke omgevingsgeluiden zoals regen of vogelgezang maken lofi extra rustgevend. Het is achtergrondmuziek, ook al luister je ernaar doorheen je koptelefoon.

Imperfecties in het geluid zorgen voor een constante prikkel die de cognitieve delen van ons brein activeert, zodat we ons beter kunnen concentreren. Lofi playlists hullen je in een dekentje van zachte deuntjes die je afsluiten van je omgeving en je hersenen net genoeg stimuleren om je aandacht te houden bij het studeren. Een studie in India heeft zelfs aangetoond dat studeren met lofi muziek betere resultaten levert dan studeren zonder muziek. Muziek met een laag tempo en melodien in mineur lijkt de meest positieve impact op geheugenprestaties te hebben. Voilà, een gratis studeertip als afsluiter.

Schamperthesissen

EIGEN

ONDERZOEK

EERST

DOOR COLLIN CARDON, DAAN HEYNDERICKX, EWOUT VANCRAEYNST, HANNE THIESSEN, LIES DE MIDDELEER, LOTTE TOSSYN, NINA DE NEVE, PIETER BEIRENS, THOMAS DE PAEPE, JAN EMIEL CORDEELS, JUDITH LAMBERT, YUMI DEMEYERE, AYALA ISTAS, NATHAN LAROY

BEELD DOOR HANNE THIESSEN

Na elf doctorandi, doctorandae en doctoranda in de schijnwerpers te zetten en hun onderzoek te delen met leesgierige studenten en personeelsleden, is het nu tijd aan onze redacteurs zelf. Want zij zijn immers ook toe aan hun (quasi-)proefstuk.

JUDITH LAMBERT

MASTER IN GLOBAL HEALTH (MANAMA)

Jeans wordt, net zoals als andere kledij, over de hele wereld geproduceerd en vaak in zeer erbarmelijke omstandigheden. Niet alleen is dit slecht voor de mensenrechten van arbeiders, maar dat heeft ook ernstige gevolgen voor hun gezondheid. Om jeans een afgesleten look te geven, wordt er met een hogedrukmaschine met zand op gespoten. Zonder de juiste bescherming belanden kleine zandpartikels in de longen van arbeiders, waardoor zij daar littekenweefsel ontwikkelen. Dit kan dodelijk zijn. Met mijn thesis onderzoek ik in welke schakel van de jeansproductie het best zou zijn om wetgeving te ontwikkelen die arbeiders beschermt.

JAN EMIEL CORDEELS

MASTER IN DE EU-STUDIES

Mijn thesis gaat over de Benelux in de Raad. De Benelux is natuurlijk de aparte samenwerking tussen België, Nederland en Luxemburg die al tijdens de Tweede Wereldoorlog bestond. De Raad is een van de belangrijkste Europese instellingen en dé plek waar de lidstaten hun belangen verdedigen. Hip en cool is de Benelux zeker niet, maar hoe we als landen samenwerken in de EU heeft wel een grote impact op het beleid en dus ons leven. De Beneluxlanden werken vaak en nauw samen, maar zouden nooit hun eigen belangen overstijgen voor het collectief.

AYALA ISTAS

BACHELOR IN DE KUNSTWETENSCHAPPEN

De afgelopen jaren verdiepte ik me binnen mijn studie in het gebied van de mode: een nieuw onderzoeksdomein aan de UGent. Zo beschrijf ik in mijn bachelorproef hoe feministische concepten en theorieën uit de derde feministische golf een soort naklank of weerspiegeling hebben in mode van de jaren 90, specifiek het jaar 1994.

PIETER BEIRENS

MASTER IN DE POLITIEKE WETENSCHAPPEN (AFSTUDEERRICHTING: NATIONALE POLITIEK)

Ik probeer te verklaren waarom tramlijn 7 in Gent, die dit academiejaar is aangekondigd, maar al bijna twee decennia geleden gepland is, zo lang op zich heeft moeten laten wachten. Tegelijk wil ik ook te weten komen hoe het dan terug op het juiste spoor is gekomen. Alhoewel een definitief antwoord nog niet aan de orde is, konden interviews met betrokken actoren wel al verklappen dat als je een tramlijn in je stad wilt, je er best voor zorgt dat de bevoegde minister van dezelfde partij is, en liefst nog uit dezelfde regio komt.

NINA DE NEVE

MASTER IN HET VERTALEN (NEDERLANDS, ENGELS, RUSSISCH)

Voor mijn masterproef probeer ik te onderzoeken welke vertaalmachine woordenschat en teksten over het coronavirus het beste vertaalt naar het Nederlands, Engels en Russisch. Het onderzoek bestaat uit woorden die vaak opduiken in teksten over de pandemie – denk quarantaine en knuffelcontact – maar ook teksten in verschillende genres zoals krantenartikelen, academische papers en zelfs antivaxteksten. Zo bekijk ik welke elementen van het origineel de vertaling beïnvloeden en welke vertaalmachine beter is: Google Translate of DeepL.

THOMAS DE PAEPE**BACHELOR IN DE SOCIOLOGIE**

Jonge modeontwerpers willen groot worden. Professionals worstelen met amateurs voor status in de schaduw van de grote gevestigde waarden. Ik ga kijken welke grepen ze op elkaar uitoefenen vanuit een sociologisch standpunt. Daarbij lijken ze zich enorm te vermoeien in hun worstelspel, en misschien kan ik dat zelfuitbuiting noemen. Tegenwoordig is een populaire worstelgreep bijvoorbeeld ook een internetcelebrity proberen worden of een carrière als dj beginnen. Ze worstelen zich kapot, zoals ikzelf in augustus om dit tot een goed einde te brengen.

NATHAN LAROY**MASTER IN DE THEORETISCHE EN EXPERIMENTELE PSYCHOLOGIE**

De psychologie kent een replicatiecrisis. Veel experimentele bevindingen kunnen niet bevestigd worden in nieuw onderzoek, waardoor we eigenlijk niet weten of ze wel kloppen. Een van de oorzaken hiervan is laksheid in het design van studies. Ik onderzoek of er de laatste vijf jaar positieve of negatieve evoluties zijn in de robuustheid van zo'n onderzoekdesigns, vooral qua statistische power ($\pm$ de waarschijnlijkheid dat een design echte effecten vindt en vals-negatieven vermijdt). Op basis daarvan doe ik ook aanbevelingen voor de praktijk.

LIES DE MIDDELEER**MASTER IN DE TAAL- EN LETTERKUNDE (ENGELS, ITALIAANS)**

Geïnspireerd door de subreddit 'r/menwritingwomen' onder-

zoek ik voor mijn thesis in Engelse Taalkunde het gebruik van seksistisch taalgebruik in de boeken van Stephen King. Ik stelde een corpus samen van tien boeken en onderzocht deze dan aan de hand van vijftien kenmerken van seksistisch taalgebruik. Deze kenmerken gaan van de morfologische genderaanduiding van zelfstandige naamwoorden tot de objectivering van vrouwelijke personages. Wat blijkt, aan twijfelachtige beschrijvingen van vrouwen geen gebrek bij Stephen King!

DAAN HEYNDERICKX**MASTER IN DE ARCHEOLOGIE**

Vandaag de dag is iedereen wel bekend met de technologie van *extended reality* zoals VR-headsets. Maar welk van deze XR-technologieën is nu het meest gepast voor een weergave van archeologische informatie aan een breder publiek? Dit blijft een groot vraagstuk waarin veel factoren meespelen: van de context van de instelling tot de belangen van verschillende partijen. Toch zijn er een aantal oplossingen die voor musea zeer geschikt lijken. In mijn thesisonderzoek zal ik deze technologieën naar voren schuiven.

HANNE BILLIE THIESSEN

BACHELOR IN DE COMMUNICATIEWETENSCHAPPEN

Ik ga op zoek naar representatie van asexualiteit in tv-series – denk **Tod Chavez** uit 'BoJack Horseman' – in een thesis met de titel '50 tinten grijs van asexualiteit'. Asexualiteit staat tegenover allosexualiteit, een term om de groep te omschrijven die wel seksuele aantrekkling, interesse en drive ervaart. Asexualiteit is iedereen die één van die drie, of alle elementen, niet ervaart. Zo kan je ook onder het label 'aromantisch' vallen, als je geen seksuele, maar wel nog romantische aantrekkling ervaart. Conclusies heb ik nog niet, enkel dat meer mensen misschien eens niet met hun geslachtsdelen moeten denken om meer aandacht te geven aan alles wat niets te maken heeft met genitaliën wrijven.

YUMI DEMEYERE

BACHELOR IN DE TAAL- EN LETTERKUNDE (NEDERLANDS, ENGELS)

Op een slagvaardig moment bemerkte ik dat 'oh my god' meerdere betekenissen uitdrukt. Bijvoorbeeld: 'OMG, da's vuil', of 'OMG, ik heb de Lotto gewonnen'. Omdat ik voor de bachelorproef een thema moest verzinnen, maar vooral omdat ik onbesuisd een 'OMG, terrasjel'-meisje ben, heb ik me benaardstigd in het fenomeen. Ik stel me de uiterst relevante vraag wat 'oh my god' betekent in ons taalgebruik. Met het DIRT-corpus (Dutch In Reality TV) analyseerde ik OMG-gebruik in De Mol en Klopjacht. Daaruit bleek dat het vooral angst uitdrukt, maar ook dat het even vaak voorkomt in de positieve zin (OMG, yes!) als in de negatieve (OMG, ieuw!).

LOTTE TOSSYN

BACHELOR IN DE TOEGEPASTE TAALKUNDE (NEDERLANDS, ENGELS, SPAANS)

Mijn bachelorthesis is een literatuurstudie over seksisme in reggaetonmuziek. Daarvoor heb ik enkele studies gelezen en zo blijkt: er is veel interessant onderzoek dat een analyse maakt van de woorden die gebruikt worden om naar mannen, vrouwen en relaties te verwijzen, en wie er in zo'n relatie een dominante rol heeft en zijn of haar wil kan uiten. Volgend jaar bouw ik in mijn masterthesis voort op deze paper en wil ik zelf onderzoek voeren naar de vertaling van muziek (bij samenwerkingen tussen artiesten).

EWOUT VANCRAEYNST

MASTER IN DE EU-STUDIES

In de Europese Unie trekken niet alle lidstaten aan hetzelfde zeel wat betreft de LGBTQI+-vriendelijkheid. Denk bijvoorbeeld aan de LGBTQI+-vrije zones in Polen. In mijn thesis onderzoek ik welke factoren – denk aan nationalisme, religieuze verankering of economische welvaart – aan de basis kunnen liggen van een LGBTQI+-onvriendelijk beleid. Dit doe ik aan de hand van een systematische kwalitatieve vergelijkende analyse. Zo breng ik de voldoende en/of noodzakelijke voorwaarden voor een onvriendelijk beleid in kaart.

“Sommige mensen denken dat we een acteeropleiding zijn”

De soap tussen Johnny Depp en Amber Heard onderzoeken ze niet. Dans, theater en toneel gelukkig wel. Maak kennis met S:PAM!

Christel Stalpaert is professor aan de vakgroep kunstwetenschappen. Met haar eerstebachelorvak ‘Geschiedenis van het modern theater’ maakt ze studenten warm voor de wereld van het theater. Daarnaast is ze samen met **Bram Van Oostveldt** directeur van de onderzoeksgroep S:PAM.

Wat is S:PAM?

“S:PAM, een acroniem voor ‘Studies in Performing Media and Art’, is een onderzoeksgroep binnen de vakgroep kunstwetenschappen. Studenten en onderzoekers doen er onderzoek naar theater, dans en mediakunsten. Tijdens hun opleiding kunstwetenschappen kunnen studenten kiezen voor de major ‘podium- en mediakunsten’. Studenten die voor deze major kiezen, komen bij ons terecht. Sommige mensen denken dat we een

acteeropleiding zijn, maar dat is natuurlijk niet zo. We doen academisch onderzoek en leiden professionele kunstwetenschappers op.”

Waar gaat jullie onderzoek over?

“Onze aandacht gaat voornamelijk naar theater, dans en mediakunsten, vaak wat betreft hun relatie

“Wij leveren bijzondere inspanningen rond dekolonisatie. Zelf doceer ik het eerstebachelorvak ‘geschiedenis van het moderne theater’. Dit vak biedt een historisch overzicht van de West-Europese theatervernieuwingen van 1870 tot pakweg 1950. Ik cultiveer zeer bewust een alerte houding met betrekking tot bepaalde patriarchale, imperialistische, koloniale en eurocentrische denkkaders waarbinnen de kunstenaars van die tijd werkten. Het is bijvoorbeeld zeer belangrijk om de koloniale context aan te geven waarbinnen **Antonin Artaud** het Balinese danstheater aanschouwde, namelijk de context van de Wereldtentoonstelling in Parijs in 1931.”

“

Een dekolonisatietraject betekent meer dan de meubels wat herschikken en herdecoreren

met maatschappelijke onderwerpen zoals ecologie, technologie en geschiedenis. We doen bijvoorbeeld onderzoek naar hoe theater therapeutisch kan werken bij vluchtelingen. Of we onderzoeken hoe kunstenaars mensen meer bewust kunnen maken over de klimaatproblematiek. Het is een van de talloze voorbeelden van hoe kunst, wetenschap en samenleving met elkaar verbonden zijn.”

Hoe gaan jullie om met dekolonisatie?

“Ook in het vak ‘repertoirestudie van het theater’ doorloopt de student een dekolonisatietraject. Dit vak betekent meer dan ‘de meubels wat herschikken en herdecoreren’. Het vraagt meer dan een paar gastcolleges over ‘hiaten’ in het curriculum. Het betekent studenten kritisch laten nadenken over de machtsmechanismen die deel uitmaken van ons denken, onze archieven en onze canon, en vanuit dit besef diverse perspectieven en kennissystemen aan bod laten komen. Niet zelden betrek ik kunstenaars in een langer workshoptraject om de studenten dat bredere perspectief ook daadwerkelijk aan te bieden.”

KURKEN TREKKEN ZONDER KURKENTREKKER

SCHAMPER
LAB

DOOR NINA DE NEVE, DIES VAN
DORT, LAURA VANASSCHE &
ANAÏS VANASSCHE
BEELD DOOR KATO VANHAECKE

Goede wijn behoeft geen krans. En als je het internet moet geloven ook geen kurkentrekker. Wij testten realistische en minder realistische huis-tuin-en-keukenalternatieven voor de goeie oude flesopener.

De dagen worden langer en de witte wijn is deze week '3 + 1 gratis'. Wat is er meer nodig om even te ontsnappen aan dat benauwde studentenhokje? De schaarse plekje gras die nog niet bevolkt zijn door studenten roepen je naam. Werkelijk alles heb je voorzien: een picknickdekentje, plastic bekers die nu al barsten vertonen, kaartspelletjes en uiteraard een gênante hoeveelheid wijn.

Een plots besef is een domper op de feestvreugde: niemand heeft een kurkentrekker bij. De dichtstbijzijnde winkel heeft zijn deuren net gesloten en tot overmaat van ramp is die ene rare vriend die altijd een Zwitsers zakmes meezeult nergens te bespeuren. Je zuurverdiende bacchanaal valt in het water. Of toch niet? De redding is nabij! Er zijn namelijk meerdere manieren om een flesje te kraken. Sterker nog: er zijn zelfs methodes om de kurk eruit te halen met spullen die

de modale student gewoon op zak heeft.

EEN SLEUTEL

Dat je een deur kan openen met een sleutel weet iedereen. Diverse artikels op het internet beloven ons dat je met een sleutel naar keuze

“

Het klinkt te belachelijk voor woorden, dus testten wij het uit

ook een fles wijn kan openen. Wij namen de proef op de som en kozen onze minst geliefde sleutel uit.

Vervolgens probeerden we de sleutel zo goed als mogelijk in de kurk te duwen. Volgens de vele tutorials op het internet komt nu het deel dat je de sleutel omhoog moet trekken. Zo zou de kurk op magische wijze

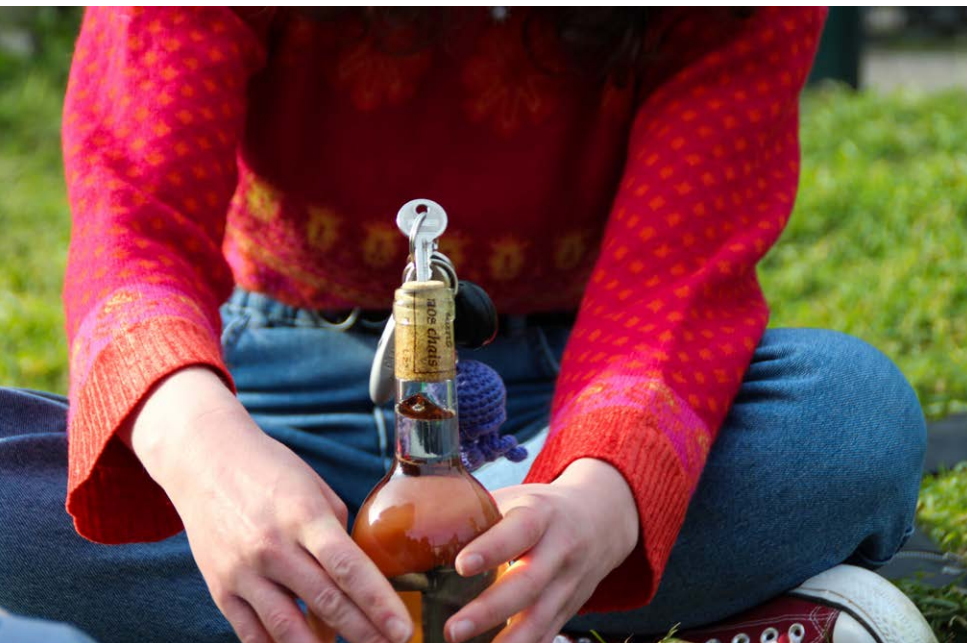
uit de fles moeten komen. Na enkele pogingen gaven we het op. Ons lukte het helaas niet, maar wij zijn dan ook wel onhandiger dan de gemiddelde persoon.

EEN SCHOEN

Een advies dat vaak rondgaat, zowel online als offline, is de fles wijn in een schoen zetten en daarmee tegen een verticaal oppervlak slaan. Het klinkt te belachelijk voor woorden, dus testten wij het uit. Tot ieders verbazing lukt het ook echt om de kurk uit de fles te krijgen. Je moet er wel veel kracht achter zetten om de kurk los te krijgen. Naast een kater krijg je de volgende dag dus misschien ook spierpijn. De methode heeft nog enkele nadelen: iemand moet een schoen opofferen, de wijn is geschud en je ziet er uit als een complete malloot. Maar je fles wijn is wel open!

EEN HOUTEN LEPEL

Onze volgende poging doen we met een voorwerp dat standaard in je handtas zou moeten zitten: een houten lepel. We kozen onze sterkste redactrice uit en spraken haar moed in. Vervolgens moest ze met de steel van de houten lepel zo hard mogelijk op de kurk drukken. Volgens diverse artikels zou dit 'een fluitje van een cent' zijn. Normaal gezien zou de kurk op die manier in geen tijd in de fles moeten ploppen. Onze redactrice deed haar

uiterste best, maar faalde. De kurk verroerde geen millimeter, en besloot tot onze grote spijt op de fles te blijven zitten.

EEN AANSTEKER

Toen was de aansteker aan de beurt. Het idee is dat je de lucht tussen de wijn en de kurk verwarmt, waardoor deze uitzet en de kurk eruit springt. Helaas blijkt er al veel hitte nodig te zijn vooraleer de lucht voldoende uitzet. Daarnaast kan de wind een storende factor zijn, waardoor het aanhouden van de vlam geen evidentie is. Als laatste moet je ook goed opletten dat je de lucht verwarmt, en niet de wijn zelf (behalve als warme wijn je ding is natuurlijk). Wij probeerden het uiteindelijk met drie aanstekers tegelijkertijd, zonder veel succes.

KURK ERUIT ZUIGEN

Als je weinig schaamte hebt, heb je niet veel nodig om een fles te kraken. Deze volgende methode valt

simpel uit te leggen: probeer de kurk uit de fles te zuigen. Dit is geen tip uit een internetartikel, maar een ingeving van het moment.

Er is, zo hebben we ondervonden, een goede reden waarom deze tip nergens online staat. Het werkt namelijk niet. Helaas is dit dus geen tip om te onthouden, de kurk bevoogd echt voor geen meter. Wel levert het leuke foto's op.

LAST RESORT: RONDVRAGEN

En als de nood echt heel hoog is, is er altijd nog de optie om gewoon aan andere wijndrinkers te vragen of je geen kurkentrekker kan lenen. Het werkt het best op een drukke locatie – lees: de Coupure

“

Als je weinig schaamte hebt, heb je niet veel nodig om een fles te kraken

of Gras- en/of Korenlei – en als je al wat wijn gedronken hebt, dan is de gène reeds wat weggeëbd. Het resultaat was bij ons echter teleurstellend: niemand had een kurkentrekker bij. De meesten waren slim geweest en hadden een fles met schroefdop gekocht of hadden zelf een kurkentrekker nodig. De zoektocht leverde ons helaas geen wijn op, maar wel een compliment, dus de missie was niet helemaal tevergeefs.

CONCLUSIE

Na al onze dappere pogingen hadden we helaas bitter weinig wijn. Uit ons volledig wetenschappelijk verantwoord en empirisch onderzoek is gebleken dat de schoenmethode de beste manier is om een fles te ontkurken. Rondvragen bij andere mensen leverde bij ons niets op, maar het is zeker het proberen waard. Je sleutel of aansteker opofferen heeft echter weinig zin en laten we eerlijk zijn, je hebt toch geen houten lepel op zak als je wijn gaat drinken. Onze grootste tip is dus om een fles met schroefdop te kopen.

Schamper is niet verantwoordelijk voor gebeurlijke ongevallen of vieze wijn.

RECENSIE: WHEEL OF FORTUNE AND FANTASY (2021)

TRAGE TRIPTIEK VERKENT VERLEIDING VIA TOEVAL EN VERBEELDING

DOOR GILLES VANDE VELDE

De Japanse regisseur **Ryūsuke Hamaguchi** is bekend van 'Happy hour' (2015), 'Asako I & II' (2018) en 'Drive my car' (2021). Eerder in 2021 verscheen van zijn hand ook 'Wheel of fortune and fantasy', dat bekroond werd met een Zilveren Beer. Gedurende twee uur laat deze film de kijker proeven van drie inhoudelijk verschillende, maar thematisch verweten verhalen. In het eerste worden drie jonge mensen zich gelijktijdig met de kijker bewust van hun toevallige positie in een driehoeks-verhouding. Hierop proberen ze zichzelf en elkaar door verbeelding van de toekomst te verleiden tot deze of gene keuze, leidend tot een letterlijk dubbelzinnige climax. In het tweede verhaal probeert een student een professor tot een list te verleiden. Een dynamiek van verbeelding en toeval zorgt echter voor onverwachte wendingen. In het derde verhaal menen twee vrouwen in elkaar een oude bekende te herkennen tijdens een toevallige ontmoeting, waarna ze overgaan tot een verbeeldingrijk spel van verleiding en afstoting.

'Wheel of fortune and fantasy' focust onverbidde op compacte dialogen die vaak verfrissend gevat zijn en toch authentiek aanvoelen. In veelal sobere decors ontvouwt zich een nederige meditatie over de aard van onze invloed op het lot en onze perceptie daarvan.

De personages worstelen in real time met hun verantwoordelijkheid voor gemaakte keuzes enerzijds en hun bepaaldheid door het lot anderzijds. Hoewel de kijker de personages op een intieme manier leert kennen, behoudt de film een zekere sfeer van subtiliteit en mystrie door ruimte te maken voor diepzinnige vragen zonder concrete antwoorden te suggereren.

Door de complexe en vaak ambigue interacties moest ik deze film even laten bezinken vooraleer ik mijn gedachten erover kon formuleren. Nu besef ik dat deze film op een waardevolle manier de complexiteit van verhoudingen tot anderen en onszelf belicht, maar ik besef ook dat het tempo van de verhalen niet naar ieders smaak zal zijn. Hoe dan ook is Hamaguchi er

met deze film in geslaagd om ondanks een minimalistische mise-en-scène een uitgebreid palet aan typisch menselijke bekommernissen te verkennen. Spijt, hoop, angst en liefde zijn maar enkele van de thema's die op een gevatte, maar vaak ook ingetogen manier tot uiting komen. Meditatie primeert hier op sensatie. 'Wheel of fortune and fantasy' is nu te zien in bepaalde bioscopen.

“
Meditatie primeert hier
op sensatie

故事
探討日常中的驚奇

想像中變奏

Wheel of Fortune and Fantasy
像

Tiny Desk: het grote succes

DOOR FELIX CAPON
BEELD DOOR ODILE DE VOS

Wie graag nieuwe muziek leert kennen, start hun zoektocht bij NPR. Het radioplatform publiceert sinds 2008 'Tiny Desk concerts': intieme concerten die plaatsvinden in kantoorruimtes.

NPR, de nationale publieke omroep in de Verenigde Staten, is internationaal bekend vanwege hun 'Tiny Desk Concerts'. Het concept is eenvoudig: artiesten worden uitgenodigd om een drietal nummers te spelen voor een beperkt publiek. De kleinere setting laat de muzikanten toe om meer duiding en achtergrond te geven bij bepaalde nummers. De concerten worden opgenomen en later gepubliceerd. Ze zijn gratis te bekijken op het YouTube-kanaal 'NPR music'. Wat uniek is aan de concerten is de locatie: een kantoor. Begin 2022 publiceerde het kanaal al meer dan

achthonderd concerten, tezamen goed voor zo'n twee miljard clicks.

VOOR GROOT EN KLEIN

Het succes van de reeks heeft zonder twijfel te maken met het diverse aanbod. Het platform werd reeds gedeeld met minder bekende artiesten als de Brusselse **Lous and The Yakuza**, alsook met hyperbekende popsensaties waaronder **Adele** en **Lizzo**. Kleinere bands worden vaak gelanceerd via dit kanaal. Veteranen benutten het concept dan eerder om hun hits te herschalen naar de gesloten omgeving. De organisatie werd in haar beginjaren echter vaak bekritiseerd vanwege de beperkte genres die terugkwamen. Country en hiphop waren enkele van de genres die pas later hetzelfde platform aangeboden kregen. Het succes van hiphopartiest **Mac Miller** bevestigde met 85 miljoen kijkers dat er voor elk genre een publiek is.

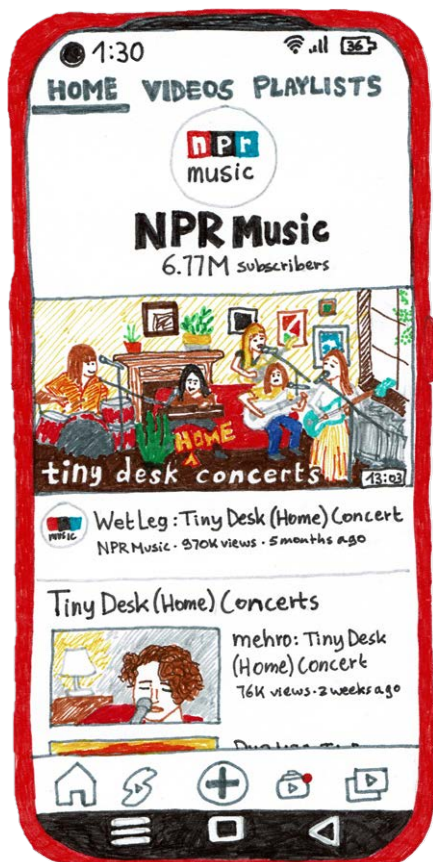
WERKVLOERCHARMES

Het idee om de concerten door te laten gaan op een kantoor komt uit het hoofd van organisator **Bob Boilen**. Naast organisator is hij ook de copresentator van het radioprogramma 'All Songs Considered'. De naam 'tiny desk' is een referentie naar de band waar hij vroeger in meespeelde: **Tiny Desk Unit**. *"I didn't know it was actually-actually in an office, so this is very un-*

couth", zegt **Chance the Rapper** vlak voor zijn optreden dat momenteel al meer dan tien miljoen keer bekeken werd. De bizarre context van een kantoor brengt een bepaald ongemak dat zowel de artiest als het publiek delen. Deze onwennigheid in combinatie met de kleinschaligheid schept een sfeer die nergens anders te vinden is. Het publiek, zowel fysiek als online, staat als het ware mee op het podium.

TINY DESK CONTEST

'Tiny Desk Concerts' spelen een grote rol in de ontdekking van muzikanten. NPR organiseert ook jaarlijks de 'NPR Tiny Desk Concert Contest'. De wedstrijd is een talentenjacht naar muzikanten met potentieel. Deelnemen gebeurt volledig online. Artiesten sturen een auditietape door, waarna geïnteresseerden alle inzendingen kunnen bekijken op de site van NPR. **Tank and the Bangas** won in 2017 en gaf nadien een spectaculair optreden, wat heeft geleid tot het grote succes dat ze vandaag zijn. Naast een verschijning op de talkshow van **Jimmy Fallon**, heeft de band al opgetreden op meerdere festivals. Tank and the Bangas is momenteel bezig aan hun Noord-Amerikaanse tour en treedt (jammer genoeg) voorlopig niet op in België.

HERINNERINGEN AAN WESTKAPELLE

Op een dik uur rijden van Antwerpen, net voorbij het veel bekendere Zoutelande, ligt Westkapelle: een kleine, slaperige gemeente op de hoek van een Zeeuws schiereiland. Ergens in de jaren 70 van de vorige eeuw hadden mijn grootouders het idee om een stacaravan te kopen op een camping in de buurt van het strand. Het was geen lelijke, oude camping zoals je die ziet in films en series. Het was een camping vol stacaravannetjes, waar elke bewoner zijn eigen keurig bijgehouden

de manier waarop ze 'patat' of 'even pinnen?' zeiden, en beoordeelden bedenkelijke zwembroeken op het strand. Terwijl de wereld thuis maar bleef veranderen, leek niets zo permanent als die korte weekendjes, of lange twee weken, die we doorbrachten in dat onbekende Zeeuwse dorpje. Westkapelle was de soort plek waar je jaren niet kon komen en met grote zekerheid ervan kon uitgaan dat er weinig of niets zou veranderen.

tuintje had. De eigenaar van de camping, die geheel volgens Hollands cliché natuurlijk **Kees** heette, had ook een kleine supermarkt. Het was een minidorpje in een gemeente die al betrekkelijk klein was.

Sindsdien was het verre Westkapelle een vakantieoord voor mijn grootouders en de rest van de familie. Verspreid over een stuk of drie caravannetjes spendeerde de **Janssen**-clan haar zomers in het kleine dorpje. Samen met mijn oma maakte ik eindeloze wandelingen rond het kratermeer om eendjes te voeren (enkel de eendjes, want meeuwen kregen geen brood van mijn oma) of we trotseerden het wandelpad dat op de toppen van de duinen aangelegd was. Met mijn familie vertoefden we dagenlang aan de zee, of we aten mosselen op het strandpaviljoen terwijl we een avondrode zon langzaam in de zee zagen zakken. We lachten met de Nederlanders en

Helaas zijn er weinig dingen permanent. Zonder veel geluid verdween de familie Janssen de voorbije jaren langzaam uit de gemeente. Ouderdom, ziekte, een versleten caravan, drukkere bezigheden thuis, enzovoort, maakten die eindeloze avonden aan het strand verleden tijd.

Mijn oma herkent mij, en de rest van mijn familie, al enkele jaren niet meer. Parkinson's is zo'n ziekte die de mens langzaam bekruipt zonder dat je er snel iets van merkt. Het lichaam is er nog, maar de persoon die erin zit, verdwijnt voordat je het goed en wel beseft. Het afscheid is ondertussen al een tijdje geleden gebeurd. En ondanks dat mijn oma de voorbije dagen vaarwel heeft gezegd, geeft het rust om te weten dat dat kleine Zeeuwse dorpje, verscholen tussen de duinen, er nog steeds zal zijn.

Ode aan de angst

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

Kinderen zijn bang van monsters, bij mensen op leeftijd breekt het angstzweet uit tijdens het wachten aan de kassa en rechtenstudenten krijgen het doodsbenuwd van de Blandijn. Iedereen heeft angsten. Dat is normaal.

Angst is een ingenieus uitgedokterd defensiemechanisme dat ons helpt gevaren te herkennen en onszelf te gepasten tijde in veiligheid te brengen. Voor sommige mensen – waaronder mezelf – is angst echter iets dat constant aanwezig is. Men noemt het graag een angststoornis. Het houdt in dat het gedeelte in de hersenen dat verantwoordelijk is voor angst nogal krakkemikkig in elkaar zit. Het zit dan altijd geniepig in een hoekje van het bewustzijn te gniffelen, wachtend om genadeloos toe te slaan als het daar de kans toe krijgt.

Ik heb ondervonden dat angst uitleggen aan mensen met een goed werkend angstmechanisme een titanenwerk is en daarom heb ik de 'vliegtuigmethodiek' uitgedacht. Het is een methodologisch meesterwerk dat me in staat stelt het nogal fuzzy concept dat angst is, begrijpelijk te maken. Stel je voor: je staat in een lange rij bij de security in de luchthaven. Het is jouw beurt om aan de stugge bewaker je identiteitskaart en vliegticket te tonen. Je zoekt in je tas ... Niets. Je kijkt in je jaszak ... Niets. De spanning stijgt. Je hebt er vast gewoon over gekeken. Je zoekt fanatiek in je tas, maar nog steeds niets. Je kijkt ijzig in je jaszak, niets. Druk op je borst. Vreemde blikken. Waterige ogen. Zenuwachtig voetengetik. Opborrelde paniek. Bloed suist. Snel. Sneller. Kortsluiting. Dat is angst.

Dat gevoel is altijd sluimerend aanwezig. Soms barst het uit, soms is het er eerder in flarden. Meestal met een reden, af en toe zonder aanleiding. Maar het is er altijd. Het stopt soms, maar het komt ook steeds weer terug. Het wordt alleen maar erger en erger, tot je denkt dat je nu wel echt gek bent geworden en dan gaat dat knagende gevoel zo snel als het opkwam ook weer liggen. Zo kabbelt het leven verder. Golf na golf die zachtjes deint op het ritme van gedachten.

“
**Het wordt alleen maar
erger en erger, tot je
denkt dat je nu wel echt
gek bent geworden**

En toch is dit een ode aan de angst. Frappant genoeg begin ik eindelijk te aanvaarden dat ik angstig ben. Ik accepteer de angstgolven, respecteer dat ze zo nu en dan deel van mij zijn; dat ze steeds zullen terugkomen en nooit echt volledig weg gaan. Dat is oké. Een wederzijds vredespact dat rust en duidelijkheid geeft. Angst de zee, ik het zeilbootje. Rustig deinend op een bijna rimpelloos wateroppervlak, dan weer stevig heen en weer gezwierd op wild schuimende dijken. Het is goed op die manier.

Dus daarom een ode aan de angst. Maar ook een ode aan alle bangeriken met hun minsteekgevechten tegen een eeuwig onzichtbare vijand. Je doet dat goed met je onophoudende rebellie. Opspattend water leidt vaak tot golven, maar niet getreurd: ook golven zijn maar tijdelijk.

Waarom de Overpoort de Overpoort is

DOOR DRIES VAN DORT

Waarom is net de Overpoort dé uitgaansbuurt van de Gentse studenten? Waarom niet bijvoorbeeld een straat 200 meter verder? De reden blijkt het gevolg van enkele keuzes die onze universiteit een zestigtal jaar geleden maakte.

Weinig plekken staan zo synoniem voor het studentenleven als de Overpoort. Weinig straten krijgen dan ook dagelijks zo veel kots en bier te verwerken als deze. Wanneer je door de Overpoort wandelt of fietst, heb je misschien de neiging om te denken dat de beruchte straat nooit anders gekend heeft. Niets is minder waar.

In den beginne van onze alma mater, dat willen zeggen rond 1850, was er alleen maar campus Aula in de Voldersstraat. De paar studenten die onze universiteit toen hadden, hingen vooral rond in de cafés rond deze campus. Er was nog geen sprake van een echte studentenbuurt; de meeste studenten dronken hun pintjes in dezelfde cafés als gewone Gentenaren.

Met de komst van het complex aan de Rozier, en later ook de Boekentoren, verschoof het zwaartepunt van het universitaire leven naar de Blandijnberg. De Blandijn – vroeger een armoedige arbeiderswijk – werd in enkele jaren getransformeerd

tot studentencentrum. Van de Overpoort als uitgaansbuurt was toen nog niet veel sprake. De blandino's van de jaren 50 gingen uit in dancings de Kuiperskaai en De Zuid (de toenmalige stationsbuurt, waar zich nu het Urbiscomplex bevindt).

De universiteit stopte echter niet met uitbreiden. In de jaren 60 zorgde de verdere democratisering van het onderwijs ervoor dat het aantal studenten nog verder steeg, waardoor de campussen van destijds hopeloos te klein werden. De 'nieuwe' universiteit (campus Ledeganck, het UZ en de Sterre) werd gebouwd om deze stijging op te vangen. Deze campussen werden gebouwd in een tijd dat een groot deel van het zuiden van Gent nog werd ontwikkeld. Er was dus ruimte zat om deze campussen groot, en min of meer futureproof te maken.

De Overpoortstraat was de perfecte verbinding tussen deze oude en nieuwe universiteit. In de jaren 70

was de geliefde *Toverpoort* slechts een grijze winkelstraat met enkele kledingwinkels en een tramlijn. De komst van studentenhomes Fabiola en Vermeylen maken van de Overpoort niet alleen een verbindingsweg, maar een echte studentenbuurt. Al die nieuwe studen-

ten hadden natuurlijk ook dorst, en dachten daarbij niet aan water. Horca-uitbaters roken de harde cash die de studenten meebrachten, en cafés schoten als paddenstoelen uit de grond.

Zeggen dat de Overpoort berucht is, is een open deur intrappen. Na jarenlang liters bier (en kots) te hebben verdragen, is de straat niet meer moeders mooiste. Net zoals jij er niet al te best uitziet na feesten tot zeven uur in de ochtend, heeft de straat zelf ook enige moeite met het daglicht te verdragen. Het Gentse stadsbestuur heeft dan ook beslist dat er iets moet veranderen aan de straat, waardoor deze overdag ook een functie kan hebben. De volledige straat wordt heraangelegd en krijgt meer ruimte voor bankjes en terrassen. Ook worden er bomen aangeplant. Het valt nog te bezien of deze bomen zullen gedijen in een zure ondergrond.

DISCRIMINATIE IN DE CHIPSWERELD

Lay's biedt al decennialang een prachtig palet aan smaken aan, van paprika tot patatje Joppie, van BBQ Ham tot heerlijke Bicky-chips. Zowel in geribbelde versie – de zogenaamde Superchips – als in gewone versie. Kortom, voor ieder wat wils... of toch niet helemaal. De iconische peper-en-zoutchips moeten het enkel met de gekartelde variant doen. Na een rondvraag bij onze redactie ontstond daar toch heel wat commotie rond. Veel mensen vielen uit de lucht en konden het amper geloven. De beste peper-en-zoutchips, die alle concurrenten moeiteloos verslaan, vallen niet te verkrijgen in de mainstreamvariant. Wat heeft die soort dat de andere chips niet hebben? De gezondste peper-en-zoutchips, met enkel plantaardige vetten en minder calorieën dan de meeste van haar concurrenten, verdienen ook een gewone versie. Mochten deze chips een ziel bevatten, waren zij zeker en vast al naar Unia gestapt om orde op zaken te stellen. Dit. Is. Discriminatie!

Vaak halen experts het argument aan dat ribbels voor een extra *crunch* zorgen en ook voor meer smaak hebben. Dat is waar, maar zonder kartels hebben chips ook hun charmes. Zelfs zonder ribbels zou de unieke

smaak overeind blijven. Dat de zoutsmaak in deze chips de bovenhand neemt, is voor vele mensen een overtuigend feit. Lay's is de enige die aan de chips zo veel zout toevoegt. Door de ribbels weg te doen, gaat dit echt niet verloren. Bovendien zou het als marketingstunt wel kunnen tellen en zou de producent nog meer schapruimte kunnen claimen. Zo kan er, zonder al te veel moeite, een nieuwe variant komen. De consument blij, de producent blij ... Iedereen zit op rozen.

Superchips, gun oldskool chips ook iets alstublieft!

EEN FLINTERDUNNE DUIDING VAN #METOO GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG BIJ MANNEN

Een wervelwind aan emoties raasde in 2017 door alle huishoudens. Harvey Weinstein, de bekende film-producent zou zijn positie jarenlang misbruikt hebben om seksueel overschrijdend gedrag te stellen. Een donderslag bij heldere hemel?

DOOR BJARNI VANHOUTTE
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE & GLORIA KHETCHOUMIAN

Welnee, zo bleek uit de stortvloed van reacties op sociale media. Massaal werden er berichten gedeeld onder de hashtag #MeToo. Duidzenden vrouwen kwamen met hun verhaal naar buiten. De rechtzaak rond **Johnny Depp** is een hot topic in de pers. Zelfs **Marlène de Wouters** onthulde laatst slachtoffer te zijn geweest. Net als zij wilden velen hun verhaal delen met de wereld en steun bieden aan andere slachtoffers. Het laatste jaar is er wel iets veranderd: ook mannen komen langzaam naar buiten met hun verhalen.

CELEBS ALS MOTOR VOOR ERKENNING

Dat *Hollywood's finest* voor een doorbraak zorgden in de erkenning van het probleem, is niet echt verwonderlijk. Heel wat mensen kijken op naar hen. Ze hebben iets mys-

tiek, iets onaantastbaar. Voor heel wat mensen vervullen ze een voorbeeldfunctie. Als zij zich verlagen

“

**Door de steun en
getuigenissen van
andere slachtoffers
durven er steeds meer
mensen de stap zetten**

tot zulke praktijken is dat wereldnieuws. Bovendien identificeren veel mensen zich met hun idolen. Als ze zelf ook slachtoffer zijn, hebben ze misschien wel sneller de neiging om hun eigen verhaal te delen.

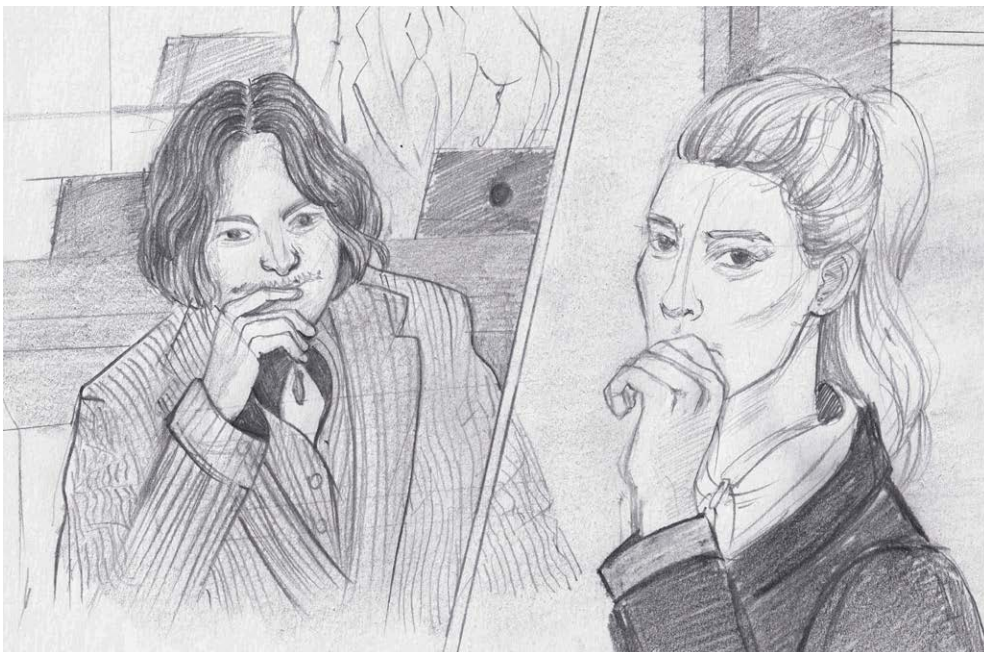
Sociale media maakten het fenomeen bekend over de hele wereld. De berichten met #MeToo zijn haast niet meer te tellen. Eindelijk heerst het besef dat vele mensen onder deze problematiek lijden, maar er niet altijd voor durven uitkomen ter bescherming van hun job, reputatie of uit schaamte. De *socials* brachten daar verandering in; sociale media werken emanciperend. Toch is er ook een keerzijde van de medaille.

WAAROM NU PAS?

Je kan je de vragen stellen: “Waarom komen sommigen daar nu nog mee af?” Vele vrouwen komen pas na tientallen jaren naar buiten met hun verhaal. Er is nu meer erkenning voor het probleem, maar ook de situatie tussen man en vrouw is sterk gewijzigd. De mannelijke norm is niet langer

oppermachtig, maar onder impulsen van onder andere het feminisme is er meer gelijkheid tussen man en vrouw. Daarnaast is spreken over trauma's ontzettend moeilijk. Ze spoken jarenlang door je hoofd. Door de steun en getuigenissen van andere slachtoffers durven steeds meer mensen de stap zetten.

Het gaat vaak over vrouwen in verband met deze kwestie,

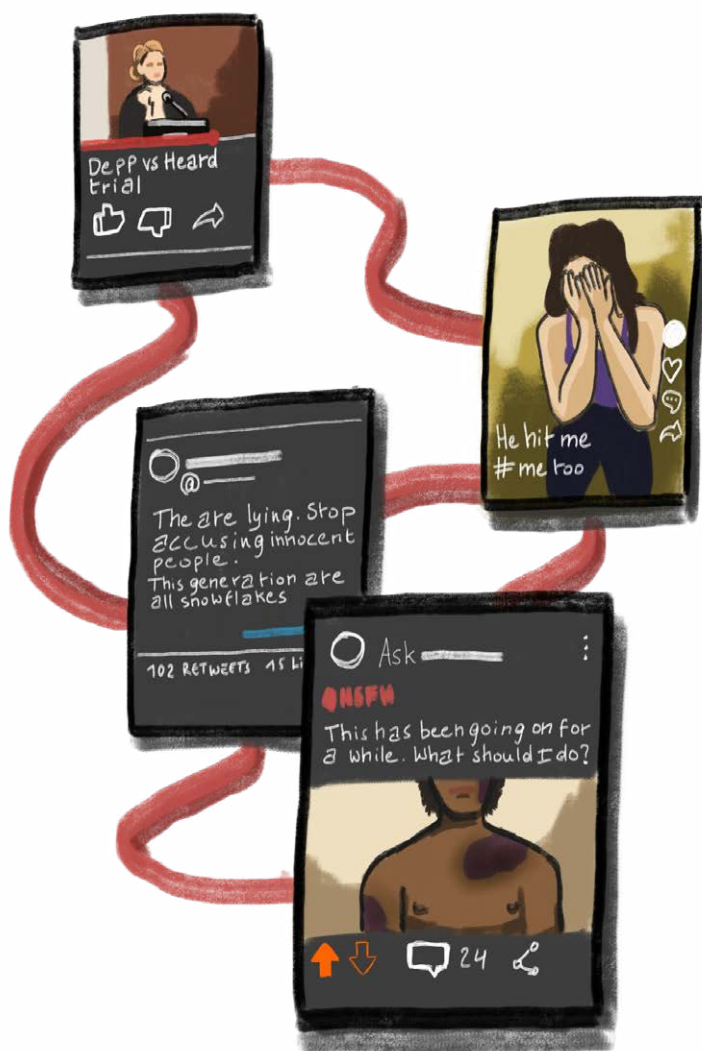
maar ook mannen worden slachtoffer. Waarom komt dit dan minder onder de aandacht? Er heerst nog steeds een groot taboe als het gaat over grensoverschrijdend gedrag en huiselijk geweld bij mannen. Waarom zou een man ooit seks afwijzen? Dan kan hij toch onmogelijk een 'echte' man zijn? Een mogelijke reden is trots. Vele mannen blijven ervan overtuigd dat zij tot 'het sterke geslacht' behoren en dat zij geen slachtofferrol mogen innemen. Bovendien kan meer aandacht voor vrouwelijke slachtoffers er ook voor zorgen dat mannen niet uit de schaduw durven treden. In februari postte TikTok-

ster **Jack Wright** een video op YouTube waarin hij mede-TikTok'ster **Sienna Mae** beschuldigde van grensoverschrijdend gedrag. Er volgde een golf van medeleven en beschuldigingen. Veel jongens kwamen met gelijkaardige verhalen naar voren.

Eén van de meest actuele voorbeelden is het proces tussen Johnny Depp en zijn ex-vrouw **Amber Heard**. Daarin werd een audio-opname afgespeeld die bij veel mensen hard aankwam. Heard riep daarbij het volgende: *"Tell the world, Johnny, tell them: 'Johnny Depp, I, a man, I'm a victim, too,*

of domestic violence' – and see how many people believe or side with you." Hoewel het proces een gelivestreamd brood-en-spelen is geworden, geeft de massale steun aan Depp een belangrijk signaal. Mannen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld en grensoverschrijdend gedrag: wij geloven jullie wél!

Ben je zelf slachtoffer, dan kan je steeds terecht bij de anonieme chat- of telefoonlijn 1712 voor een luisterend oor en vragen omtrent geweld, misbruik en mishandeling.

Examobola en thesisterreur zijn de laatste weken de pushfactoren bij een

grote migratiestroom richting de faculteitsbibliotheken.

De paasvakantie was gedaan en daarmee kwam definitief een einde aan de *golden weeks*. Daarmee waren de vier slopende weken van de januaricrisis vergeten, maar nu zijn de zorgeloze dagen achter de rug. Er woedt immers een psychologische epidemie waarbij zelfs een babbel van twee minuten genoeg is voor studenten om elkaar te besmetten. Daarenboven is er een acuter probleem van geradicaliseerde professoren die met hun nakende deadlines het zondig studentenleven aan banden willen leggen in naam van de Rede.

Veel wanhopige studenten ontvluchten de situatie, op zoek naar een betere studieplek. Vanuit de periferie komen ze allemaal naar de kern van deze studentenstad: de Boekentoren. Daar draait de *brei-nomie* immers nog op volle toeren. Eerst kregen de grensbibliotheken van de faculteiten Economie en

Bedrijfskunde en Pol & Soc de volle laag. De personeelsleden sloegen er een noodkreet: "Wij zijn slechts

“

Faculteitssegregatie werd de norm

een kleine bibliotheek, wij hebben de faciliteiten niet om deze *stug-ranten* op te vangen.”

Al snel viel het oog op de bib van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Zij hebben immers het grootste kapitaal aan boeken. Bovendien was de hoofdbibliothecaris, **Angela Mirakel**, solidair. "Wij *verlenen* dat", preekte ze. Dit bracht een ongeziene golf aan *stug-ranten* op de been. Omdat de LW-bib uit haar voegen barstte, werd als noodplan studieopvang voorzien in een leegstaande vleugel van de Blan-

dijn aan de overkant van de straat. Daar werd een basispakket aan studiefaciliteiten voorzien, bondig verwoord als de drie T's: Tafel, Tucht en Thesistrust.

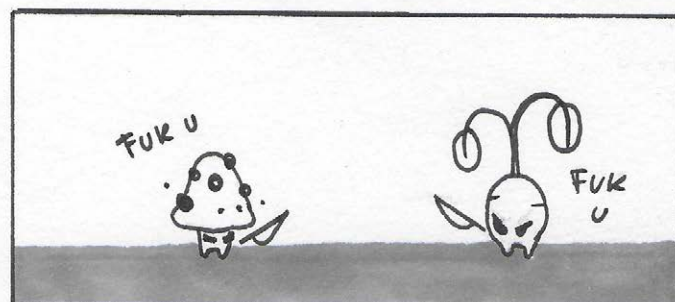
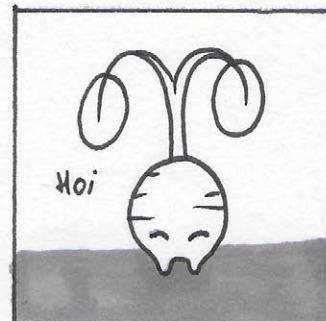
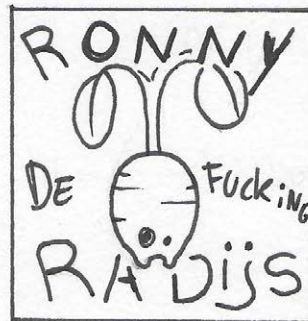
De stemming sloeg door al deze nieuwkomers echter rap om onder de inheemse boekenwurmen. Zo getuigt een

volbloed-Blandino: "Die mensen lezen geen boeken, die spreken alleen maar Nederlands ... Hoe kunnen we samen studeren als we niet met elkaar kunnen communiceren?" Een radicaler standpunt werd ingenomen door LW-beter, een nieuwe studentenvereniging die de aangeboren afwijkingen van niet-Blandino's benadrukt als het probleem: "Die *stug-ranten* hebben een ander lichaam dan het onze. Ze ruiken vies, niet naar de vertrouwde, zachte (wiet-)rookgeur van ons."

Na het verplicht aftreden van Angela Mirakel werd een nieuw bib-regime geïnstalleerd met de nieuwe kernslogan: 'Eigen studenten eerst!'. Faculteitssegregatie werd de norm, met gereserveerde consultatieplaatsen voor zij die nog traditionele boeken lezen, zoals alumni dat jarenlang vóór hen ook deden. Toch kwam er verzet van ene **Rosa Citadelpark**. Een klokkenluider vertelt: "Ze zat op een consultatieplaats naar een les 'anatomie van het menselijk lichaam' te kijken, maar wij zijn de enige echte menswetenschappers! Ze weigerde haar plaats af te staan aan de betere Blandino. Ik meldde dit bij de bibliotheekautoriteiten. Ze werd per direct van de Boekentoren gegooid. Sindsdien zijn er wekelijkse razzia's. *Bibliotake them away!*"

DAT JE HEEFT EEN VIJAND.

TO BE CONTINUED...

Stuver uitzinnig na geweldig verkiezingsresultaat

DOOR COLLIN CARDON

De liegende stuver

Na de recente interne facultaire stuververkiezingen konden we **Maarten Bogaert** (valse naam vanwege zijn toekomst in de politiek, red.) strikken voor een exclusief interview. De komende jaren vertegenwoordigt hij de studenten uit de opleidingen psychologie en pedagogie.

Proficiat met je verkiezingsoverwinning, 'Maarten'! Wat gaat er door je heen?

Bedankt! Ik kan het eerlijk gezegd nauwelijks geloven. Het is waarlijk een hoogdag voor de democratie! Ik heb niet minder dan honderd voorkeurstemmen gehaald, daar kunnen politici nog een puntje aan zuigen! (*lacht overdreven*) Ik zou graag mijn ouders bedanken, voor de jarenlange...

Ja oké, dat doe je straks dan maar. Kunnen we echter wel spreken over een overwinning, gezien de hoeveelheid onthoudingen?

Kijk, zoveel onthoudingen, dat was ergens wel te verwachten. We zijn immers de FPPW: dingen onthouden, oftewel het brein, dat is *kinda our thing* (*lacht als een hyena met kiespijn*). Mensen zeggen dat ze zich hebben onthouden door het lage aantal kandidaten. Dat vind ik raar. In mijn kandidatuur staat immers dat ik het werk van drie stuvors zal verrichten.

Je gaat het dan toch enorm druk hebben: je normale programma én zoveel stuverwerk?

Goh, dat laat ik in het midden. Zolang ik mijn programma maar kan doorvoeren, dan ben ik al lang tevreden. Val niet achterover, maar ik zou graag lesopnames verplicht maken. Naast dit revolutionaire gegeven wil ik groepswerken afschaffen, meer aandacht voor duurzaamheid en jawel hoor, de communicatie verbeteren. Als dat me niet binnenkrijgt bij een politieke partij, dan weet ik het ook niet meer.

CWO
zorgde dat
studenten die
naar congressen,
lezingen of andere
researchgerelateerde
events gaan daarvoor een
budget kunnen krijgen

StuArt

Welzijns-
kalender met
dagelijkse tips om
je goed te voelen
stimulatie om bezig te
zijn met andere zaken
naast blokken in de
kerstvakantie

Openhouden
faculteits-
bibliotheek tijdens blok.
Vrijwilligerswerking hield
de bib als studieplek open
voor medestudenten.

StuRa

Mobiliteits-
enquête
studenten. Ook
studenten mogen
shuttlebus tussen Campus
Ardayen en het station
gebruiken aan 25,40
euro per semester

Proffentap. Hele
avond hielden proffen
en assistenten Delta open,
achter de tap en als dj. Op
die manier kregen studenten
en proffen de kans om eens
informeel contact te hebben
met elkaar!

FRIS

DE STUVERS HEBBEN ZICH LATEN HOREN

Duurzame Dunant Dag

Dag waar verschillen
de workshops werden
georganiseerd m.bt.
duurzaamheid, samenwerking
met de fietsambassade en
organisatie repair cafe)

FPPW(eek)

**Samenwerking
VPPK &
PPSR**

Blok@dunant

Bib langer openhouden

PPSR

Realisatie van
de stille ruimte
(pilootproject -
prikkelarme ruimte voor
gebed, tot rust komen
of mensen met een
beperking die hier
nood aan hebben)

Samen-
vattingen-
platform
Studium

Studie-
plekken &
Blok@

Rapport
duurzaam
onderwijs

Welzijns-
chat
Epione

Badges voor
waardering
engagementen

Toegankelijkheids-
rondes om campussen
toegankelijker te maken
voor personen met een
functiebeperking

GSR

Herwerking
participatie-
beleid- en
reglement

Verplichting
standpuntinname
door opleidingen
en faculteit wat betreft
lesopnames in het
tweede semester na de
beleidswijzigingen vanuit
centraal in het begin van
het semester

StuRec

Decaanoverleg
waaruit o.a. project
rond verduurzaming van
lesmateriaal en meer fysieke
aanwezigheid van StuReC op
campus Aula komt.
We hebben bijna een nieuw
lokaal, maar de locatie
houden we nog even
geheim.

Aantrekkelijke,
participatieve
en engagerende
communicatie met
eigen huisstijl

Conversations
with a professor:
informele babbel
tussen enkele
lesgevers en
studenten

Ingrijpende
verandering
masterproefreglement
waarbij de OC's Rechten
en Criminologie hebben
samengewerkt en enkele
StuVers een voorstel tot
verandering hebben
neergeschreven en echt
gedragen hebben